सिक गायन संग्रह

ખ્યાલ, ગઝલ, ઠુમરી, હોરી તથા ક્વીક

પદો સાથે,

ગાયનના સોખીલા સજ્જનોને વાસ્તે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

બુકસેલર

પટેલ. હરગોવનદાસ હરજીવનદાસ.

અમદાવાદ.

"વિજય પ્રવર્તક" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં

છાપ્યું.

સંવત ૧૯૫૪. સને ૧૮૯૮.

ગજલસ્તાન.

ખ્યાલ ૧ લો. ચાલ ચલતી.

જીને રામકો નામ સુધારલીયો, તીને કહે જમરાજકો કયા ડરહે. ટો.
જીને સાધુ પુરૂષકો સંગ કીયો, તીને ઓરકો સંગ કીયો ન કીઓ. ૧
જીનકે ગંગાજલ પાન પીયો, તીને ઓરકો પાની પીયો ન પીઓ. ૨
જીનકે પુરૂષકું પ્રેમ સુંદરી, તીને વેસ્યાકુ દાગ દીઓ ન દીઓ. ૩
તુળસીદાસ ભજો રઘુનંદન, કપટી મીત્ર કર્યો ન કર્યો. ૪

ખ્યાલ ૨ જો. ચાલ સદર.

સામરવાને કોણુ મીત્ર, કુરકુર બજાવે બાંસુરીઆંરે. ટો૦
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, ડુબત નહીં મોરી ગામરીઆંરે. ૧
લીકમલાલકી બાજી બંસુરીઆં, બીસર ગઇ મોરી ગાગરીઆંરે. ૨
બંદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં, ખેલત હે નંદે નાગરીઆંરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલ ચીત સોંસરીઆંરે. ૪

ખ્યાલ ૩ જો. ચાલ સદર.

જોગી જોગન બનાદે જોગી કહાં ગયોરે, બંકો સદાશીવ બાગમેં.
જોગી જોગન. ટો૦
હાથમેં ચોકા બગલમે પાવડી, જોગી લીલુડી ભાંગ પીલા ગયોરે;
બંકા સદાશીવ બાગમેં. ૧
હાથમેં તુંબી ગળે મૃગછાલા, જોગી અંગે ભભુત લગાઇ ગયોરે; બં-
કો સદાશીવ બાગમેં. ૨
હાથમેં તુંબી બગલમેં પાવડી, જોગી ઘરૂ ઘર અલેક જગાઇ ગયોરે.
બંકા સદાશીવ બાગમેં. ૩

એમ સખી બજો તલખત તુમવીના, જોગી નેનાંકા બાન લગાઈ ગયોરે.
બંકા સદાશીવ બાગમેં. ૪

ખ્યાલ ૪ થો. ચાલ સદર.

પાની બીચ બતાસા સાધુ, તનકા ઓર તમાસારે. ટેક૦
મુઠી બાંધી આયો બંદા હાથ પસારે જાતાહે, કીઆ લઇ આયો કીઆ લઇ જાનાં નાહક કયું પસતાતાહેરે. ૧
ફીસકી જોર કોન ખસમહે કોન કીસકા નાતાહે, પરા બેહોસ કર બંદાબી એલે હરકી આગાતાહે. ૨
નેકાબંદી સંધ હે તેને ઓર જુડ સબ નાતાહે, પ્રાન તુમેરા પાઉન, બહે કીયારી સાચ તકાતા હે. ૩
જોજો પલક પરે નીચેકા તો તો કાલ નીરાતા હે, પલટુદા બંદગી ધોખા નાહક કયું પસતાતા હે. ૪

ખ્યાલ ૫ મો. ચાલ સદર.

કાયા છે ત્યાં સુધી, કર સ્મરન કીરતારનુંરે ટેક.
જતન કરયું જઠરાગાં જેદી તારો દેહ રચ્યો છે તેણે. એણે કામ કરયું છે અતી ઉપકારનુંરે ૧
પ્રસવ થતાં પેહેલું પદ કીધું માતાના સ્તનમાં રચી દીધું એણે કારજ સીધુ તારા આહારનુંરે. ૨
દાંત દીધા છે ચરનન ચરવા, અન સરજીઆ ઉદર ભરવા, કર કીધા કારજ કરવા સંસારનુંરે. ૩
કાન નેત્ર કીધાં છે કેવાં અંગ અમુલખ સરવે એવાં, વળી મોટુ મન કીધુ છે વીવીધ વિચારનુંરે. ૪
એ ઉપકાર અપાર વીસારી તું અવળો માં થા અહંકારી, મછર માં કર દુઃખ છે જગના ભારનુંરે. ૫
ચુર દુલભ મનશાદેહ પામી લંપટ ન થા લુણહરામી, છોટમ સરણુ

ચઢી લે સરજનહારનુંરે. ૬

ખ્યાલ ૬ ઠો. ચાલ સદર.

બીગરી કોન સુધારે નાથ વીના, બીગરી કોન સુધારે. ટેક.
બની બનીકા સબ કોઈ સાથી બીગરીકા નહીં કોકરે, ભરી સભામે
લજ્યા રાખી દીનાનાથ સોહાઈરે. ૧
કડવી વેલડી કડવી તુંબડીઆં સબ તીરથ કર આઈરે, ગંગા નાહી
જમુનાં નાહી તોય ન ગઈ કડવાઈરે. ૨
નીમ ધરમકા ઝાંઝ બનાયા સમુદર બીચ ચટકાયારે, ધરમી ધરમી
પાર ઉતરશે પાપી નાવ ડુબાયારે. ૩
સુરત નુરતકી બની સુઈડીઆં સુઈડીમાં ડાગ લગાયારે, ગુરૂ અમારે
નાથ જલંદર રાજા માનસીંગે ગાયારે. ૪

ખ્યાલ ૭ મો. ચાલ સદર.

સંકટ કોન નીવારે નાથ વીના, સંકટ કોન નીવારેરે. ટેક.
કરમ ધરમ મેં કાંઈ નથી કીધું ચરન પડયો છું તમારેરે, દીનાનાથ
વીના પ્રભુ મને દુઃખથી કોન ઉગારેરે. ૧
દયા ક્ષમાના ગુણ પ્રભુ ધારે એ વીશ્વાસ અમારોરે, ભક્ત જનોનાં
દુઃખ કાપીને સુખદે આ સંસારેરે. ૨
તત્વજ્ઞાની તત્ત બીચારી વેદ ભણીને ચારેરે, અકળ કળા છે પ્રભુની
અંતે એ મુખ વચન ઉચ્ચારેરે. ૩
સુદ્ધ ભાવથી પરમેશ્વરના સુભ ગુણને સંભારેરે, દયા કરી દુષ્ટ કર-
મો તેના વીભુ વિશેષ વીચારેરે. ૪
દુષ્ટ વાસના દુર કરીને જ્ઞાન વીવેક વધારેરે, કૃપાનીધી જગદીશ્વર
મુને ભાવથી પાર ઉતારોરે. ૫

ખ્યાલ ૮ મો. ચાલ સદર.

બંસીવારે સામરીઓ દુગ, સાર કરો પીયા મેરીરે. ટેક.

ગ્રજપર જ્યારે ઇંદ્રજ કોપ્યો લીનો ગોવરધન તોરીરે, ગોપીયનકું
તુંમે લાડ લડાયો ખુબ મચાઇ કર હોરીરે. ૧
પહેલાદ કારન થંભ ધગાયો, કારગીરોકી જોરીરે, હાંકેતમેં હરનાકંસ
મારયો મારયો નોર બીધારીરે. ૨
ગજકે કારન જુંડ દોડાયો નહીં ધણી કોઇ પોરીરે, વેગે કરી મારો
વાલોજી પધારયા છીનમેં નાંખ્યો તોરીરે. ૩
રઘુરામ કહે પ્રભુ મેરી મત હે થોરીરે, નારદ સારદ પાર ન પામે એ-
શી જુગલકી જોરીરે. ૪

ખ્યાલ ૯ મો. ચાલ સદર.

પરસું પરસું પીયા કેત ગયે, દીન બીત ગયે પરસું પરસું. ટેક.
ચીત ચાહીત સે ઉડી જાય મીસું, ઉડી ન જવાય બીનાતરસું. ૧
સખી શા સણુગાર હવે સજવા, મુજ પ્રાનપતી પરદેશ ગયા. ૨
નહી પોઢુ પલંગ પધારી ભલી, મુખવાસ આગળ મુકઅલી. ૩
નથી નાથ વીના મુજને ગમતું, દીન રાત રહી મનડું ભમતું. ૪
કરવું કેઇપેર ખુશી મનડું, થીર થઇ ન રહે મનમાં તનડું. ૫
મન મોહનકે મળી આગમના, પુન ખીલી રહ્યા વનીતા જનના. ૬

ખ્યાલ ૧૦ મો. ચાલ સદર.

નીલકંઠ મહાદેવ દેવ તમે, સાય કરોની મારીરે ટેક.
જટામાં ગંગા બીરાજે, કરો નંદીપર અસ્વારીરે. ૧
દેવલ પાસે બાગની રચના, વૃક્ષની ગટા છે ન્યારીરે. ૨
સેવક ઉપર નેન નજરથી, લેજો મુજને ઉગારીરે. ૩
કહે દાસનો દાસ કર જોડીને, ચરનકમળપર વારીરે. ૪

ખ્યાલ ૧૧ મો. ચાલ સદર.

ભુતનાથ ભવતારણુ તમે, પ્રભુ સંકટ સરવના કાપોરે. ટેક.
દીન જાણીને દયા કરો તો, ગતી થાય મુજ સારીરે. ૧

મારાં પાપ નીવારણ કરો, જેમ લોઢ કાપે લુહારીરે, ૨
કહે ચત્રભુજ કર જોડીને, સુખ આપો સંભારીરે, ૪

ખ્યાલ ૧૨ મો. ચાલ સદર.

સરધામેં મંદીરની રચના, ખુબ બની હે સારીરે. ટેક.
રામલછમનકી મુર્તી બીરાજે, બજરંગ છબી ન્યારીરે. ૧
સાંજ સવારે નોબત બાજે, શેવાદાસ પૂજારીરે. ૨
દેશો દેશકી માનતાઉ આવે, નમે છે નર ને નારીરે. ૩
સાધુ સંતને વીશ્રામ ઘણેરા, સદાવ્રત આપે દહાડીરે. ૪
કહેચત્રભુજ કર જોડીને, પ્રભુ નામ ઉપર બલીહારીરે. ૫

ખ્યાલ ૧૩ મો. ચાલ સદર.

તુજવીના મોરી કોન ખબર લે, ગોવરધન ગીરધારીરે. ટેક.
મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, કુંડલકી છબી ન્યારીરે. ૧
ભરી સભામેં દ્રુપતી હારી, રાખી લજ્યા અમારીરે. ૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલપર વારીરે. ૩

ખ્યાલ ૧૪ મો. ચાલ સદર.

જોબનવાલે મોજાં કોજાં, ગઇ નગારાં દેતીરે. ટેક.
બાલાપનમેં બર જોબનમેં, હરી સ્મરણ નવ કીનોરે;
ચેત્યો નહીં તું મુરખ બંદા, ઉમર તેરી થોરીરે. ૧
કાયા ગડશેં લગી હે તોપાં, બત્રીસ કાંગરવા તોડયારે;
કાળાં થાણું ખોલ નીકળ્યાં, ધોળાં થાણું બેઠારે. ૨
જોબન હતા તબ માન હતા, આદર દેતા સબ કોઇરે;
જોબન રત્ન ગુમાયો મુરખ, વાત ન પુછે કોઇરે. ૩
કહેત કબીર સુણો પામર પ્રાણી, હરી સ્મરણ નવ કીનોરે;
રામ નામતો અમ્રત મેલી, વીખ હળાહળ પીધોરે. ૪

ખ્યાલ ૧૫ મો. ચાલ સદર.

રહ્યો ન જાય મોગ્ગે ગોકુળમેં, બ્રજનારી દીવાની ગીરધારી વીનારે. ટેક.
ફરત ફિદારી દરસનવીના દીલમેં, અબેગાની દુખારી ગનું વારોવીનારે. ૧
વારંવાર મોગ્ગે સાંભળ સજનીકું, પલ જુગ સમ જાતે સુખકારીવીનારે. ૨
મંદીર માસ મનોરથ તજકે, ફિરમારી દુઃખ પ્યારી મોરારી વીનારે. ૩
પૂરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, બ્રજનારી ફિરતી આપહાનીજાનુંરે.૪

ખ્યાલ ૧૬ મો. ચાલ સદર.

સનમુખ રસીઆ રામ ખડા, જલ કેસે ભરૂ સરજુકીરે. ટેક.
ધીરી ચલુ તો મોએ નેપુર બાજે, દોડી ચલુ તો છલકે ગાગરીઆંરે. ૧
ખડી ભરૂ તો છબયાં રામજી દેખે, નીચી ભરૂ તો ભીંજે ચુંદડીઆંરે. ૨
સાસુ જુઠી મારી નણદી હઠીલી, મેરા બાલક રૂવે હમ ડગમગેરે. ૩
પુરસોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, તેરા મુખ દેખુ કઇ ઘડીઆનગેરે. ૪

ખ્યાલ ૧૭ મો. ચાલ સદર.

બતાદે તેરી જમુનાં કેતે દુર, કૌન ઘાટ વારી હોએ બાગના. ટેક.
દીલી શેહેર પાસે જમુનાં, દરશન કારન મોએ નીત જાના. ૧
આવો મેરે બમનાં બેઠો મેરે આંગના, ભોજન કરત મોએ અંગ ખુશીઆં.૨
જમુનાંકીનારે વારી તુલસીકા બેરવા, પાન પાન વારી મોએ રસના.૩
લક્ષ્મીદાસ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરણ કમલપર લાગી રચના. ૪

ખ્યાલ ૧૮ મો. ચાલ સદર.

તેરો દીલ કુબજાસે રાજી, આમસે ન બોલનાં મહારાજ. ટેક.
આજ કહી સનગાર ઉતારો, દીજ અંજન ગજરાજ ધોઈ ડારો; માથે
તીલક લગાવો પેરો અંકોલનાં મહારાજ. ૧
અમારો કહ્યો પીયા ઝેરબીચ લાગે, પર ઘેર જાઇ પ્રેમ રસ ચાખે;
ઉનકે સંગે હસનાં મીલનાં બોલનાં મહારાજ. ૨
જમુનાંકે તીર વાલો ધેન ચરાવે, મોરલીમેં કછુ અચરત ગાવે; તન-

કી તાન સુનાવે બોલ બોલનાં માહારાજ. ૩
હમારી પ્રીત પીયા તુમસે લાગી, લોક લાજ સબ કુળમેં ત્યાગી;
પુરશોતમ પ્રભુ મોહન પ્યારે, બન બન બોલના માહારાજ. ૪

ખ્યાલ ૧૯ મો. ચાલ સદર.

તું બડે ભાગુન શ્રી રાધે, તેરો દધી સામને ખાયોરે. ટેક.
કછુ ખાયો કછુ મુખ લપટાયો, ગોવાલણી સંગ લુંટાયોરે. ૧
ઉત ગોકુળ ઇત મથુરાં નગરી, તાં બીચ ધુમ મચાયોરે. ૨
ગોવાલ બાલ સબ બેર પઠતહે, માધુબન મોહે પઠાયોરે. ૩
સુરદાસ બલજાય જશોદા, હરી હરી કદંગ લગાયોરે. ૪

ખ્યાલ ૨૦ મો. ચાલ સદર.

બ્રજરાજ કુંવરકું લાજ નહીં, મોસે ગારી દીની લાખન મેરે. ટેક.
મેં જલ જમુનાં ભરને જાતીતી, વાલો છેલ કરે છતીઆન મેરે. ૧
બદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં, વાલો સાન કરે નેનનમેરે. ૨
સુરદાસ બલજાય જશોદા, વાલો ખ્યાલ ખેલે વનમેરે. ૩

ખ્યાલ ૨૧ મો. ચાલ સદર.

આરે મચકાળા મંદીરીએ મોરે આવ, મચકે મોઇ રહી છઉ. ટેક.
હેતેને પ્રાતે મુને હીરલો લાધ્યોરે, મોતી સરીખડાગાં માટ; ટગમ-
ગ જોઇ રહી છઊં. ૧
સાંજ પડેને મારી શેરીએ આવજોરે, ગીરધારી ગાવડલીને કાજ; ગા-
વડલી દોહી રહી છઉ. ૨
નંદદાસના સ્વામીને કહું છુંરે, હરી મલ્યાની મુને હામ પ્રભુ મલ્યા-
ની મુને હામ આંખડલી ટોઇ રહી છઉ.૩

ખ્યાલ ૨૨ મો. ચાલ સદર.

સુરજ સ્વામી પનીયાં ન જાઊ, મેરો મેંદીઆકા રંગ ઉડી જાય. ટેક
સુરજ ઉગત હે ધુપ પડત હે, મેરો ગોરડો બદન કરમાય. ૧

દુર દેશકી મેંદીઆં મંગાદઊ, મેરા હથડા રંગુતો લાલ થાય. ૨
જમુનાંકી ગાગર મેરે શીરપર ડારી, મેરી પતલી કમર લચકાય. ૩
પાંણીડાં જાવું મોએ પવન લગતહે, મેરા આછા સાડો ઉડી જાય. ૪
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, મેરા કગલ ચીતલાય. ૫

ખ્યાલ ૨૩ મો. ચાલ સદર.

જલભરન જાત જમુનાકે ઘાટ, એક ઠાઠ સેના જુક ફાગનીઆં. ડોઢ.
જલ ભરત ભરત પાંણી ઉલટી ગયો, મેરે શીરસેં ફુટી ગાગરીઆં. ૧
ચીતાકે જેસી પતલી કમર, વાંકે જુલફે કાલી નાગુનીઆં. ૨
કોઇ કહે ગોકુલકી ગોવાલન, કોઈ કહે વ્રજ બાસુનીઆં. ૩
ચંદ્ર સખી ભજે બાલકૃષ્ન છબી, ચરન કમલપર ચાપનીઆં. ૪

ખ્યાલ ૨૪ મો. ચાલ સદર.

મુને સામેરે દીની ગાલીરે, જલ કેશે ભરૂ મેરી યાલી. ડોઢ.
ગલીઅનસંગ લાગો ડોલેરે, મેરા હસી હસી ઘુંઘટ ખોલે;
જોબન મદમાતો બોલેરે, મેરા નીરખ રૂપ સબ તોલે; ૧
પ્યારો મધુરસ બેન બજાવેરે, મોએ ઠેર ઠેર સેન બુઝાવે.
પ્યારો લાજત ગારી ગાવેરે, મોરી સાસુ નણુદીકુ સૂનાવે. ૨
પલકનમેં જાદુ મારયારે, મોએ ભીનાં બાંકરી ડારયા;
મોએ ડસ ગયો કપટી કાળોરે, તમે સખીઅન ગરથ બીચારો. ૩
સામ સખી બંશકીનોરે, મેરો તન મન ધન હરલીનો:
મુને હાલ બેહાલ કીનોરે; મુને અધુર તણો રસ દીનો. ૪

ખ્યાલ ૨૫ મો. ચાલ સદર.

મોહનામેં ગુજર બરશાનેકી; મોશી નાહક માંડી રાડ. ડોઢ.
પાંચ ટકેકી તેરી કામળીઆં છેરે, વામે કરત ગુમાને;
ચૈયા ચૈયા વામે કરત ગુમાન. ૧
ઘેન ચરાવે તું તો નંદબાવાકીરે, મોસે માગત દાન;

થૈયા થૈયા, મોસે માગત દાન. ૨
રત્ન જડીત્ર મેરી હીંઢોણીઆં છેરે, હીરલા જડીત્ર અમુલ;
થૈયા થૈયા હીરલા જડીત્ર અમુલ. ૩
એક હીરો મેરો જાયગો હેરી, તો તો તેરી સઘરી ગાયનકો મુલ;
થૈયા થૈયા, સઘરી ગાયનકો મુલ. ૪
દાન દધીકો કબુ નહી આપુ રે, મોપે નંદબાવાની આંણુ;
થૈયા થૈયા, નંદબાવાની આંણુ. ૫
કૃશ્ન જીવન લક્ષ્મીદાસકે પ્રભુ પ્યારે, મોંપે કઇ પેર કરૂં બખાન;
થૈયા થૈયા કઇ પેર કરૂં બખાન. ૬

ખ્યાલ ૨૬ મો. ચાલ સદર.

સાગરીઓકી લટક ચાલ, પીયા મોરે મન બસ ગઇરે. ટેક.
મોર મુગટ પર અતીક સોહાવત, સોંસી પર ફુક બજાવત;
લટકારી નાગન લટક રહીજી, આ મેરે મન બશ ગઇરે. ૧
બન દેખે મોએ પડત ચેન, પીયા બીન કેશે કટત રેન;
હરી બીના કીયા કરૂં મોરી સજની, તન મન ધસ ગઇરે. ૨
લખ્યા લલાટ મટે નહી મોહન, કુટીલ કરે કોઇ લાખ જતન;
આજ પછી મધુબનકી કુંજનમે, પરવસ પડ ગઇરે. ૩
સબ સખીઆં મળી મંગળ ગાવે, મોતીઅન ચોક પુરાવે;
ચંદ્ર સખી ભજે બાલ કૃશ્ન છબી, ચરન કમલ ચીત રેનરે. ૪

ખ્યાલ ૨૭ મો. ચાલ સદર.

બરશાનેકી ડીગર બતાઇ દે, ચુકી બતાઇ દે મેં ભુલી બતાઇદે;
પીળા પટકે વાલે છેલ, બરશાનેકી ડીગર બ. ટેક.
મેરી સંગકી સાહેલીયાં સબવે ગઇ, મેં ભુલી પડી આગેર. ૧
બ્રખુભાન બાવેકી મેં બેટીઆં, મેરે નાનાં દાદાજુકે ઘેર. ૨
દયાકા પ્રીતમકી મેં દાશીઆં, તુમ અહીઆં રહીઓ તો કરૂ ટેલ. ૩

ખ્યાલ ૨૮ મો. ચાલ સદર.

દોષ નહી મન મોહનસો, ઉને બાંસુઆરે ઉનકી બંશીરે. ટેક.
બન કુંદત બાંસ કટાઈ દારૂ, નહીં નીપજે બાંસ બજે મોરલીરે. ૧
તેરી જાત ભાત સઘરી જાનુ, તેરી ગાંઠ ગાંઠપર હેર શરીરે. ૨
મેં બસવે બ્રજકો તુને ઠગી, બજત તજતહે તું મોરલીરે. ૩
પુરસોતમ પ્રભુકી પ્યારી મોરલીઆં, ચરન કમલપર ઘરે બંશીરે. ૪

ખ્યાલ ૨૯ મો. ચાલ સદર.

મત રેકોરે હો કાના, મેરે દધી બેચન જાનાં જાનાં જાનાં જાનાં. ટેક.
કોરીસી ગાગર ઉજરોશો દધી મેરો, બીગર જાત નંદલાલા નંદલાલા નંદલાલા ૨
જઈ પોકાર રાજા કંસકી આગુ, તેરો વાસ નહી મથુરામાં મથુરામાં મથુરામાં ૨
આમે મૈયારાં રાજા કંસના કેવાઓ, તમે દાન માગો છો શેનાં શેનાં શેનાં. ૩
આધ બીચ ઝઘડો લાગી રહ્યો છે, તમે છોડો છોડો નંદલાલા નંદ-
લાલા નંદલાલા. ૪
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, મેરો ચરન કમળ લપટાના લપ-
ટાના લપટાના. ૫

ખ્યાલ ૩૦ મો. ચાલ સદર.

કાનો ઠાડો બ્રજ બનપે, ગીરધારી લાલો ઠાડો બ્રજ બનપે. ટેક.
ગરજ લરજ ગીરીવર કુંવરસે ઇંદ્ર કોપ ચડયો ભારી, સબ સખીઆન
આનંદમેં હરખે નંદ બાવાસેં ડરતે.૧
તીન લોક અપુને ઘેર રાસે શેસ નાગનકી ફનપેરે, જે નર હરસે તુટ
પડી તો કોન જીલે ગોકુળમેં. ૨
બંદ્રાબનકી કુંજ ગલનમેં સેહસ્ત્ર ગોપી એક કાનારે, બ્રજકી સબી
સબ મોહલીની મુખ મોરલીકી ઘરપે. ૩
એક કદમપર બંશી બજાવે તીન લોક સુની તનેરે, પુરશોતમ પ્રભુકી
છબીં નીરખત ચરન કમલ ધ્યાન ધરપે. ૪

ખ્યાલ ૩૧ મો. ચાલ સદર.

કામણુ દીશે કાનુડા તારી આંખમાંરે. (બે વાર) ટેક.
મન હરીને ચીતડુ ચોરયું તીઆં કટાક્ષ કાજળ સારયું, અટપટી
આંખે ઝીણું ઝાંખ્યમાંરે. ૧
આખશીખ રૂપ દીશે રઢીઆળો, લટકો સઘરો કામણગારો;
ભ્રકુટી ભુરકાવી ભુરકી નાંખ્યમાંરે. ૨
વાલા પાશ વશ કરણી વાણી, તારૂણીના નામની લીઓ છો લાણી;
છાનાં કુંજર રાખ્યાં પીંજર પાંખમાંરે. ૩
દયા પ્રીતમ ગુણ નીરખી ગાએ, આ સુખ મુખથી ન કેવાયે;
આવડી આતુરતા શીદને સાંખ્યમાંરે.૪

ખ્યાલ ૩૨ મો. ચાલ સદર.

ચાલો સખી અપને દેખન જઇએ, રઘુવીર રથ ચડી આવતહેરે ટે.
રામ લછમન ભરત શત્રુઘન, હનુમંત ચમર ઢળાવત હેરે. ૧
ઝાંઝ પખાજ મેગ્રુજલ બાજે, નારદ બેન બજાવતહેરે. ૨
મોતનકી લોલરીઆં લટકે, હીરા હીરા લાલ લુંટાવતહેરે. ૩
તુલશીદાસ આશા રઘુવીરકી, રઘુવીર અજોધ્યામેં ગાવતહેરે. ૪

ખ્યાલ ૩૩ મો. ચાલ સદર.

શ્રી રૂક્ષમણી મોહી, બ્રજ બીસરત નાહી. (બે વાર) ટેક.
જાદીન છોડી હે મથુરાં નગરી, ગોકુળકી છબી નાહી. ૧
પીતા નંદબાકી માતા જશોદા, તીલખ તીલખ મન માંહી. ૨
સવારે સોનેકી ખડાહે દ્વારીકાં, ગોકુલકી છબી નાહી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, વાસો વસીઓ ગોકુળ માંહી. ૪

ખ્યાલ ૩૪ મો. ચાલ સદર.

પનઘટપર મોરી ગાગરીઆં, નીર દહી સાગને તોડદીગે. ટેક.
ચાચક ગચક બલ ખાઈ રહી, લટ છુટત કાલી નાગુનીઆં. ૧

સોનેકી માળા ધરી ગલે બીચમેં, ચમકે જેસી દામની આં. ૨
જલ ભરન જાત જમુનાં કે ઘાટ, એક હાઠ ન હાડી કામનીઆં. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચીત લગ્યો જેશી સામનીઆં. ૪

ખ્યાલ ૩૫ મો. ચાલ સદર.

સુનોને કૃશ્ન નંદજીના લાલ, બંસુરીઆં બાજ રહી બનમે. ડોઠ.
સજન તેરે હાથમેં ગજરારે, લગાયા સારી રેનકા મજરા. ૧
સજન તેરે હાથમેં છડીઆં, પાડોશણ દેખન જલીઆં. ૨
સજન તેરે બાગમેં જાતીરે, ઝોલા ભર ફુલકા લાતી. ૩
આધે તો મેરે આરકું દેતીરે, આધે મેરે સેજપર બીછાતી. ૪
સજનના હાથમેં તોતારે, કબુ હસતા કબુ રોતા. ૫
સજન તેરે હાથમેં બંશીરે, જેઠીરામ ગયા છે હંશી. ૬

ખ્યાલ ૩૬ મો. ચાલ સદર.

જાઓ જાવરે સજન, તેરી જુઠી જુઠી પતીયાં; મત કરો બાલમ આમસે ગતીઆં ડોઠ.
તુમ હો ઠાકોર મથુરાં નગરકે, અમ બ્રજવાશી ગોવાલન ગુજરીયાં. ૧
રેન અંધારી નગરવા ન સુઝે, મારતો સાલ્યો બંશીવારોરે કનૈયો. ૨
બાલુંદી પ્રીત અટારીસે ચડનાં, ઓછલી પ્રીત કટારીસે મરનાં. ૩
બાઇ મીરાં કહે પ્રભૂ ગીરધરના ગુણ, હરીકે ચરનમેં રેત સુગનીઆં. ૪

ખ્યાલ ૩૭ મો. ચાલ સદર.

તુમ અહી રહ્યો રામ રશીઆ, તેરી સાગરી સુરત દીલ વશીઓરે. ડો.
ઊંચી ઊંચી મેડીપર પલંગ બીછાદઊં, તે પર ગાદી તકીઆરે. ૧
બ્રજ બીનતાકો સંક છોડકે, મધુબનમેં જઇ બશીઆરે. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, તુમ દેખીને નેનાં હશીઆંરે. ૩

ખ્યાલ ૩૮ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

કુબરીને જાદુ ડારયા, મેરા પ્રાન જીવન ઘરં નાયારે. ડોઠ.

કંસ મારીને તમે શુરે કમાણા, એવી કુબરીમાં શું લલચાણારે. ૧
કંસકી દાસો કુબજા રાની, ઇશ્વર બતાવો સારા સારારે. ૨
ઔષધ બુટી કછુ કામ ન આવે, કીઆ કરે વઇદ બીચારારે. ૩
આછો નીર જલ જમનાંજીકો, કીઊં પીતન નીર ખારારે. ૪
સુરદાસ કહે પ્રભુ તુમારે મીલનકું. જીવન પ્રાન હમારારે. ૫

ખ્યાલ ૩૯ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

માધુવનમાં બોલે મોરાં, સર રેનના ઝકોલારે. ડોઢ.
રૂમ જુમ રૂમ જુમ મેહુલા બરસે, કોયલ કરન કીલોલારે. ૧
રેન અંધારી કાલી બીજલી ચમકે, જમુનાં દેત હીલોળારે. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરનકમલ ચીત ચોરારે. ૩

ખ્યાલ ૪૦ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

ગોરી અપુનો દામ ખોટા, વામે ગોરી દોષ કહો કુબરીકોરે. ડોઢ.
કુબજા દાશી કંશ રાયકી, નંદ બાવાજીનો છોટારે. ૧
પ્રીતમ પ્રતીયાં કીઊં નહી ભેજે, કીઆ કાગલકો તોટારે. ૨
કુબજાકે લીખતો સંકેલી, હંશ હાગકો જોટારે. ૩
ચંદ્ર સખી ભજે બાલકૃષ્ન છબી, કુબજા બડી કાનો છોટારે. ૪

ખ્યાલ ૪૧ મો. ચાલ સોરઠી મલાર.

રતનારે નેનાં જાકે, મુની સંગ બાલક દોનું કાંકેરે. ડોઢ..
રવી શશી કોટ બદનકી શોભા, ગવર સામ તન જાકેરે. ૧
રઘુવીર લછમન માતા કૌશલ્યા, દસરથ નામ પીતાકેરે. ૨
મુનીકો જગન કરયો પરીપૂરણ, એહ આએ રાજાકેરે. ૩
સબ સખી મલી ચલી જાનકી, પુજન કરન ઉમાકેરે. ૪
તુલશીદાસ આશા રઘુવીરકી, બીધીએ લખ્યા સો બીનાકેરે. ૫

ખ્યાલ ૪૨ મો. ચાલ ઠેગો.

અરજ કરે તોરી કામની, પીયા મત જાઓ પરદેશાંરે. ડોઢ.

કાગદ હોયતો આંચી લકી, મેરો કરમ વાંચ્યો નહીં જાયરે. ૧
બાલક હોતતો તેડી રખું, મેરો જોબન લુટ્યો જાયરે. ૨
નહી ગજ્યો નહી ગરતડ્યો, નહી અશાડી મેહ;
જગ જાગું તબ એકલી પીયા, કટારી ખાઇકે મરીયોરે. ૩
સાહેબ ચાલ્યો ચાકરી, હાથમેં લેકર બંદુકારે;
અમને તેડી સંગ ચલો પીયા, નીકર કરો દો ટુકારે. ૪
હંસકું સરોવર ઘણાં, કુપ ઘણાં ભ્રમેશ;
સુઘનકું સજન ઘણાં પીયા, મત જાઓ પરદેશારે. ૫

ખ્યાલ ૪૩ મો. ચાલ ઠેગો.

હો બ્રજનાથ લાલ લાડીલે, તોરો સંગ લાગો મોરો નેડો. ટેક.
નેડો લગાડી પરદેશ પધાર્યા, જીવનસે કરવો સનેડો. ૧
લોકડીઆની લાજે વાલા છેડલો ન છુટે; પકડીયો છબીલાકેરો છેડો. ૨
દાસનો દાસ ચરનરજ માગે, કર ગ્રહી અમને સંગ તેડો. ૩

ખ્યાલ ૪૪ મો. ચાલ ઠેગો.

મેં ન જાનું તેરા રામ કેસાહે, મેં ન જાનુ તેરા રામકેસાહે. ટેક.
મેં જત ચડકે મુલાં પોકારે, ક્યાં તેરા સાહેબ બેરાહે કીડીકે પાઉમેં
નેપુર બાજે ઓબી સાહેબ સુનતાહે. ૧
પંડીત હોકે વેદ બની મેઠે, લંબી માલા ફીરતાહે ઉનકે અંતર કપટ
કતરની ઓબી સાહેબ જાનતાહે. ૨
કોડી કોડી માયા જોડી, ખોદ જમીન મેં ધરતાહે, ચલનકી ચીંતા
નાહીને, રેનકું દીલ ચાહતાહે. ૩
હીરા હોયસો પરખી ગંગાનું, પથ્થરકું પરખાવતાહે, કેત કબીર સુને
પાગર પ્રાણી, હરી જેસેકું તેસાહે. ૪

ખ્યાલ ૪૫ મો. ચાલ ઠેગો.

કેસી જાઉમેં પનીઆં, રોકે પનઘટવા, રોકે પનઘટવા. ટેક.

મોર મુગટ શીર છત્ર બીરાજે, કાને કુંડલ વારી પેરે પટવા. ૧
જમુનાકે તીર વાલો ધેન ચરાવે, બંશી બજાવે વાલો જમુનાકે તટુવા. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, કોટી વીઘન દુખ મટવા. ૩

ખ્યાલ ૪૬ મો. ચાલ સદર.

સરદ રેન ઝુકી રહી બનમેં, સો મોરલી અધર ધરેરે. ટેક.
કંકન કંકન નેપુર બાજે, ગલે મોતીઅનકી માલારે, બાજુ બંધ સુ-
રતકી જોતી; સો કુંડલ મુગટ ધરેરે. ૧
ધન સુત વહે તાપ ભરીયો, સૂત પતી છાંડ ચલે હે, હરી દરશનકી
ભઈ પ્યારી, પ્રભુ ચરનન જાય પરેરે. ૨
દેખત સુંદર રૂપ માધુરી, તનકો સુલ હરેરે, સુરદાસ પ્રભૂ મનકો
મીઠ્યો ચીત હરને રાસ કરે, સો મોરલી અધર ધરેરે. ૩

ખ્યાલ ૪૭ મો. ચાલ સદર.

રૂમઝુમ રૂમઝુમ બરસે ગરજે, ચુગકે મોરા ધીરજવારે. ટેક.
રેન અંધારી કાલી બીજલી ચુગકે, કેસે જાઉ મેં જળ ભરવા. ૧
શ્રાવન આયો પીઉ ઘેર નાયો, કેસે રહે મન ધીરજવા. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલપર જાઉ વરવા. ૩

ખ્યાલ ૪૮ મો. ચાલ સદર.

વામે ગોરી અગનેરે કીઆ કેની તેરી ચોરી, રાધા ગોરી. ટેક.
સાથ સખી મલી પનીયાં નીકસી, બીચમેં ચલે રાધા ગોરી; રાધા ગોરી. ૧
મોર મુગટ પીતાંબર શોહીએ, મુખપર લંગર લરતોરી. ૨
પીયાકી પધડીયાં પીયાકી ચુંદડીઆં, રાગ ખેલે રાધે ગોરી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલ ચીત પોરી. ૪

ખ્યાલ ૪૯ મો. ચાલ સદર.

જુવાની હે દીવાની મત કરીઓ કોઈ ગર્વ ગુમાની. ટેક.
ચાર દીનકી ચાંદ ચટકી જેગ અંધારી રેનરે, જેમ જેમ જોબન

જાતહે વારી ઘટત ઘટત ઘટી જાય. ૧
ઘેરી ઘેરી નંદીયાં રાંખ જળ છળકત આવત પાની પૂરરે, સુક ગઇ
પીયા ગોહી જમીનપર ઉડન લાગી ધુળ. ૨
કાચે કાટકી બની ગાડલી ઉપર ભરીઆ ભારરે, ટુટ ટુટ પીયા ટુટ
ગઇ વાંકા સાંધા નહી લાગે સાર. ૩
ધન જોબનકા ગર્વ ન કીજે જાતાં નહીં લાગે વાર, કહે હરદાસ સુ-
ધડ બંદા સાહેબ નામ સંભાળ. ૪

ખ્યાલ ૫૦ મો. ચાલ ઠુંમરી.

દેતા જાઇઓ સાગરવા બીડી પાનનકીરે. ટોક.
કાથા ચુના વારી લવીંગ શોપારી, બીડી બની બહુ માનનકી. ૧
તુમ હો નંદજીકે છેલ છબીલે, મેંતો દુલારી બ્રખુભાનનકી. ૨
એક બીડી મેરી સાસુ નણુંદકી, દુસરી બીડી મેરા લાલનકી. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, મેંતો દાસી તેરા ચરનનકી. ૪

ખ્યાલ ૫૧ મો. ચાલ ઠેકો.

મેં દ્વાલી બંધ તેરા ભાઇ, મેં દ્વાલી બંધ તેરા. ટોક.
ડગમગ ચાલ છાંડ દે ગોરી ઘટે બસે પીયા તોરા, જાકો પીયા ચાહી-
સે સંગી કયા સામલ કયા ગોરારે. ૧
આપે માળી જગ ફુલવાડી કલી કલીકા તોરા, કચ્ચી પકીકી દરદ ન
જાને મન માને ફુલ તોરારે. ૨
કંકન કંકન મેલ બનાયા લોક કહે ઘર મેરા, ના ઘર મેરા ના ઘર
તોરા ચીટીઆ રેન બીશેરારે. ૩
આધી રેન બપૈયા બોલે બનમેં બોલે મોરા, કેહેત કબીર સુનો પામર
પ્રાણી મન માને ફુલ તેરારે. ૪

સામકલ્યાણ ખ્યાલ ૫૨ મો. ચાલ ઠેકો.

દેજા દેજા રાધે રાની મોરલી હમેરી, બંસુરી હમેરી. ટોક.

નહી તો સોનેકી બંસી નહી તો રૂપેકી, બાંસકી બાંસરીઆં લીની ચોરી. ૧
કાગસે બજાવો રાધે કાયસે સુનાવો, કાયસે ગવાં ઘેરરે ૨
મુખસેં બજાવો કાના કાનસે સુનાવો, લકડીસે લાવો ગવાં ઘેરી. ૩
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરન કમલ ચીત હેરી, ૪

સામકલ્યાણ ખ્યાલ ૫૩ મો. ચાલ ઠેગો.

સાંગ તોરી બંશી પ્યારા તોરી બંસી, મોઓ દીઓ તો બજાવું. ડાહ.
જે જે રાગન હોત તો બંસીમેં, તે તો મેં ગાઈકે સુનાવું. ૧
મૈકો ગટુકી પ્યારે શીર ધરે મોહન, મેં તો દધી દાન ચુકાવું. ૨
તુમારે શીરપર વેણી ગુથાવું, મોર શીરપર મુગટ ધરાવું. ૩
કુંજન કુંજન શીર નહીં મોહન, મેં તો બૈયાં પકડ મનાવું. ૪
સુરસામ કહે પ્રભુ કીયું નહીં રાધે, મેં તો નંદલાલ કહાવું. ૫

ખ્યાલ ૫૪ મો ચાલ ઠુંમરી.

અંગના મેં ઉભી ઉભી વાટ નીહાળું. ડાહ.
જોશી પુછું ભાઈ પંડીત પુછું, આછો નીકો બચન બાચારૂં. ૧
હીરા લાલ ઝવેરી પાનાં, મેતીઅનકો માગ સમારૂં. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલપર વારૂં. ૩

ખ્યાલ ૫૫ મો. ચાલ ઠુંમરી.

આરે બ્રજરાજ કુંજ બીહારી, તેરી બંશી મનોહર પ્યારીરે ડાહ.
વે તો બંસી બજાઈ ગાધુબનમેં, પાંકો વરેહ લાગ્યો મારા તનમેરે. ૧.
તેં તો બંસી બજાઈ કીધી ઘેલી, કાનુંને ખીલક મેલી મેરીરે. ૨
મેં તો ગઈતી જમુના આરે, મુને વશ નંદદુલારેરે. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે મોહન પ્યારી, નહીં રાખું નેણથી ન્યારી. ૪

ખ્યાલ ૫૬ મો. ચાલ ઠુંમરી.

પ્રેમ ધરી પ્રભુ ભજન કરો, મુઢમતી અજ્ઞાની પરનીંદા તજોરે. ડાહ.
અંગે તેલ ફુલેલ લગાવત, જોબન જોર જણાવતહેરે. ૧
મુંછ મરડી પાઘ સમારત, પર ત્રીસુ નેહ લગાવત હેરે. ૨

કુબુદ્ધી ચીતમાં કદી ન ધરો, દીલમાં પ્રભુથી તમેજ ડરોરે. ૩
કહે દાસનો દાસ હરી ભજનવીના, ભવસાગર શીરીતેજ તરોરે. ૪

ખ્યાલ ૫૭ મો. ચાલ ઠુંમરી.

રાજ ગારા મુખડાનું માંડણ મોતી (બેવાર બોલવું) ટોઢ.
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, મોતીડું ખોયું મુખ ધોતી. ૧
એકુંકું મોતી મેરૂ લાખ ટકેકું, આ મોતી ગોતુંગ્રું રોતી રોતી. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરન કમલ ચીત પોતી. ૩

ખ્યાલ ૫૮ મો. ચાલ ઠુંમરી.

શ્રીજી અમેરા એસા રસીઆ, મુજ બોલાવે ઘડી ઘડી. ટોઢ.
મોર મુગટ પીતાંબર સોહીએ, બંસી બજાવે વાલો કદંમ ચડી. ૧
સબ સખીઅનમેં રાસ રચ્યોહે, દરસન દેવે ઘડી ઘડી. ૨
દોડ દોડકું દરસન પાવે, ઝાપટ વાગે તડા તડી. ૩
નંદલાલ પ્રભુકી છબી નીરખત, શ્રીજીકે ચરનમેં જાય પરી. ૪

ખ્યાલ ૫૯ મો. ચાલ ઠુંમરી.

સાગરો ન જાણે મોરી પીડ, કનૈયો ન જાણે મોરી પીડ; એલી પરરરર.
મેં દધી બેચન ગઇતી બંદ્રાબન, સાગરાને ખેંચ્યો મેરો ચીર; ચીર ફાટો ચરરરર. ૧
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, સાગરવાને છાંટો મોપેં નીર છાંટયો છરરરર. ૨
બંદ્રાબનમેં રાસ રચ્યો હે, હરાઆં અમારાં ચીત; ચીત ચીત ચાલ્યાં ચરરરર. ૩
સુરદાસ પ્રભૂ તુમારે મીલનકું, બંસરીકો ફેંકયો મોપે તીર તીર તીર વાગ્યો તરરરર. ૪

ખ્યાલ ૬૦ મો. ચાલ ચાલતી.

પાણીડાં કેની ગસે જાઊં, મુને મળે ધુતારો ઓગ્યો કાન. ટોઢ.
બંદ્રાબનમેં રાસ રચ્યો હે, સોલસેં ગોપીમાં ઘેલો કાન. ૧
આ કાઠે ગંગા વાલા એલે કાઠે જમુનાં, બીચમેં ગોકલીઆં રૂડાં ગાગરે. ૨
બંદ્રાબનમેં ગૌધેન ચારે, મોરલી બજાવે ઘેલો કાન. ૩

સોના હીંડોળી મારૂ રૂપલાનું બેડું, હલકો લાગે છે મુને ભાર. ૪
આ મંદીરીએ મારી જેઠ જેઠાણી, સામે મંદીરીએ મારો સાગ. ૫
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ભેળા વસોની ભગવાન. ૬

ખ્યાલ ૬૧ મો. ચાલ ચાલતી.

મારા સ્યામ ક્યારે મળશો, પાતળીઆજી બોલે પળજોરે. ટેક.
આનીને ઘડીએ વાલા આહુને પગલે, વીઠલ વર વેલા વળજોરે. ૧
સોલસેં ગોપીનાં વાલા મંદીર તજીને, કુબજાને મોહોલે વશીઓરે. ૨
કુબજા દાસી પ્રભુ કંસરાયકી, એહુનાં કહ્યાં તમે કરશોરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાણ હમારા, ચરનકમલ ચીત ધરશોરે. ૪

ખ્યાલ ૬૨ મો. ચાલ સદર.

હાંરે લટકારો સામરીઓ ગીરધારી, ગીરીવરધારી વાલા કુંજબીહારી
મુને મારી છે નેન કટારીરે. ટેક.
મોરમુગટ પીતાંબર સોહીએ, કુંડલકી છબી ન્યારીરે. ૧
કાલ્ય મળ્યાતા વાલો જમનાંને તીરે, રંગ રસીલાપર વારીરે. ૨
રૂમ ઝુમ રૂમ ઝુમ નેપુર બાજે, સંગે છે સ્યામને પ્યારીરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાણ સ્નેહી, ચરનકમલપર વારીરે. ૪

ખ્યાલ ૬૩ મો. ચાલ સદર.

છૈયાં છૈયાં છૈયાંરે, દેનું ઠાડે કદમ કેરી છૈયાં. ટેક.
ગૌર વરન એક સાગ વરન હે, સામકો નામ કનૈયારે ૧
મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, બીચમેં મળ્યોરે કનૈયારે. ૨
ગૌર વરન એક સાગ હમેરા, શીસપર મુગટ ધરૈયારે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, રહ્યા મેરે નેનમેં સમૈયારે. ૪

ખ્યાલ ૬૪ મો. ચાલ ચાલતી.

સીશ ધરી મહીની મથની, મુખ બોલત હે ગોપાલ હરીસો. ટેક.
ધજકી બીથની સબ ફીર ચલી, જમુનાં તટ કુંજન બનમે ખરી. ૧
કહે જશુદા મેં કાહકી રીતી, જનીલબી તો મેં જાઉં ફરીરે. ૨

જડ ચઈતનકી સુધ બુધ ગઇ, છબી છાંડ રહી નટ નાગરનીરે. ૩
પુરશોતમ પ્રભુસે પ્રીત લગી, કુલકા નીગ એહ સબે વીસરીરે. ૫

ખ્યાલ ૬૫ મો. ચાલ સદર.

મહાદેવ કહે સુનો પારવતી, બીજીઆ મત દોહો ગમારનકો. ટેક.
બાલક પીએ બકવાદ કરે, બબ બુઢા પીએ જખમારનકું. ૧
જોગી પીએ જબ ધ્યાન ધરે, રહે રામકા નામ સુધારનકું. ૨
ક્ષત્રી પીએ રણક્ષેત્ર લડે, ગજ હસ્તીકે દંત ઉખાડનકું. ૩
તુળશીદાસ આશા રઘુવીરકી, ચરનકમળ ચીત લાવનકું. ૪

ખ્યાલ ૬૬ મો. ચાલ સદર.

ગોવીંદ કૃશ્ન હરી ભજી લે મન, ગોવીંદ કૃશ્ન હરી. ટેક.
કૃશ્ન કહેતાં તુન દામ નહીં બેસરે, છુટત નહીં ગઠરી. ૧
આ કાયા કાલકી પૂતલીરે, ક્ષણુંમાં જાએ પડી. ૨
દો ઘડીકા વીસરામ કીયા હે રે, દુનીઆમાં ગર્વ ભરી. ૩
જયા મુખે કૃશ્ન નહીં ઓચરયોરે, તા મુખે ધુલ પડી. ૪
સુર કહે શઠ ગોવીદ ભજીલેરે, દ્રઢ મન એક કરી. ૫

ખ્યાલ ૬૭ મો. ચાલ સદર.

ગોવીંદ કોન સંભારે સુખમેં, ગોવીંદ કોણ સંભારે. ટેક૦
આપના લાભ લોભકે કારનરે, ચલત પંથ નીઆરે. ૧
એક જીવને પોખનકે કારનરે, અનેક જીવકું મારે. ૨
એ મારેસેં કેસે બચેગો, દાવ ન પડયોહે તુમારે. ૩
ભોંય પડયા પછી સોચ ન લાગોરે, અતી કઠીન દુખ ભોર. ૪
સુર કહે શઠ ગોવીંદ ભજીલે, સો તાકું તો ઉગારે. ૫

ખ્યાલ ૬૮ મો. ચાલ સદર.

સખરી વાટે મેં ઢુંઢ શીરી, બીંદ્રાબન મોરો સામરીઓરે. ટેક.
પ્રગ ધરત ધરત પાકિ ઉલટી ગયો, મનચટવા ગાગર ઉલટ ગઇરે ૧
ઢુંઢત ઢુંઢત મોએ સાંજ પડી, મોઓના સુની તેરી બાંસલીઆરે. ૨

જાત એકીલી મોએ રોક રહ્યોરે, શીર બાંધત ટેરી પાઘડીઆંરે. ૩
પૂરશોતમ પ્રભુ આઇ અચાનક, બેરગ ભઈ તેરી બાંસરીઆંરે. ૪

ખ્યાલ ૬૯ મો. ચાલ ઠેકો.

નાહી કીનોરે તેં હરીકો સ્મરણ, સબદીન વૃથા ગયો તેરો સબદીન.ટો.
જુગ બંધનસે બંધન નાહીં, જે કોઇ આઇ પડયોરે;
પડયા પછી કો નહી નીકસેગો, કોટી ઉપાય કરે કરેરે. ૧
બાલાપનમે ખેલ ગુમાયો, અબ તુ તરૂન ભયોરે;
વૃધ ભયો કફ વાયુન ઘેર્યો, તેરો દુખ નહી જાત સયો સયોરે. ૨
કરસેં દાન પુન્ય નવ કીનો તીરથ, પાંઉ ન ધરયોરે; કામ ક્રોધ મદલોભ મોહ, છલ શીખત નયો નયોરે. ૩
ભવસાગરકી ઘેરી નદીઆં, સબ જીવ જાત બઓરે; સુરદાસ ગોવીદ ભજન વીના, કોઈ નહી પાર પડયો પડયોરે. ૪

ખ્યાલ ૭૦ મો. ચાલ ચલતી.

બ્રખુભાન લલી પેરે ચુડીયાંરે, આવ મહારાજ મીનીઆર ભઈ. ટોક.
લે ચુડાયાં ગોકુલકું રીધાએ, બેચત હે અલીયાં ગલીયાંરે. ૧
અંગરી પકર મેરા પોંચાબી પકડયા, નહી પેરૂ તેરી ચુડીયાંરે. ૨
ચંદ્ર સખી ભજો બાલકૃશ્ન છબી, નહી પેરૂં હરકી ચુડીયાંરે. ૩

ખ્યાલ ૭૧ મો. ચાલ સદર.

કોન બન ઢુંઢું માઈ, મેરા છોટાસા લછમન. ટોક.
રાઈ આગનમેં રમતા બાલક રગ ગઈ જોગીડાકે સંગ, માતા કૌશલ્યા ઢુંઢત નીકશી ખબર ખોજ નહી પાઈ. ૧
આવન ગરજે ભાદરવો ગરજે કોન ચલે પડવાઈ, અણી બીજ બીછે કોન ચલતહે રામ લછમન દોનું ભાઈ. ૨
આગે આગે રામ ચલતહે પીછે લછમન ભાઇ, જીનકી પીછે ચલે જાનકી છત્રકો હનજ ધાઇ ૩
રામજી બીના મેરી સુની અજોધા, લછમન બીના ઠકરાઈ, સીતા

બીના મોરી સુની રસોઇ કોન કરેગો ચતુરાઇ ૪
રાવન મારી રામ ઘેર આઈ અજોધ્યા શીર વસાઇઓ, તુલસીદાસ પ્રભુ તમારે ભજનકું ઘેર આઇ દોનું બાઇ. ૫

ખ્યાલ ૭૨ મો. ચાલ સદર.

દોત કલમ હરને શાહી મંગવાઈ. (એ વાર) ટેક.
પેલે નામ હર અપના લખીઆ, પીછું લછમનકી લડાઇ. ૧
મેઘનાદ રાવનકો બેટો આવુ કંટકમાં ઠારો, હેરે કોઇ સુરો રામા દલમેંસો, દેકો બાન મોંસે લેવે તો લડાઇ. ૨
એતો બચન સુનો લછમનસેં અંગ રોશ ધર આઈ, ધજા કાટ લંકાસેં ડારી શીશ ઘેર જ્યાં બેઠે રઘુરાઇ. ૩
કેહેત મનોહરી સુનો પીયા રાવન, તોય સમજાઇ હું ઘરમે, મેઘનાદ તો બેટા અપના, મારલીયા વેરી લછમનકે. ૪
તુલસીદાસ ભજો ભગવાના હરકી લીલા ગાઇ, કીપાવેગી રામચંદ્રકી ગઢ લંકાપર લખછન ઝીતેગો લડાઇ. ૫

ખ્યાલ ૭૩ મો. ચાલ સદર.

સુન ગુજરી બ્રજનાર હમારી, દેદો બંસુરીઆં મોરી ટેક,
કાનકી શીખાઇ રાધે મોરલીઆં ચોરાઇ, મુખસેં બહાર ઠારી બંસુરીઆં, ગોરાસા મુખપર હાથ ડારૂ, રાધે દેદો બંસુરીઆં ૧
તેરા શીરપર મૂગટ બીરાજે મેરા શીશપર ચુંદડીયાં, તેરાજ મુખપર બંસરી સોહે, મેરે બંસુરીઆં. ૨
સુન નંદજીકે લાલ કનૈયા, મેં ના દઉગી બંસુરીઆં; બંસી બાજે અંદર ગાજે, બદબાકી લગી રહી ઝડીયાં, ચન ચન ચન પવન ચલતહે, ચુમકત દામનીઆં. ૩
કીટ મુગટપર છત્ર બીરાજે, કુંડલ ઝલકે કાનનીઆં; સુર કહે પ્રભુ અંતરજામી લેલો બંસુરીઆં. ૪

ખ્યાલ ૭૪ મો. ચાલ સદર.

બરસાનેમેં બસકે જોગન હુઈ ડોઢ.

છીલા ઊતાર ડારૂ ચુંદડી ઊતાર ડારૂ, બીછીઆં ઉતાર ડારૂં રીસ કરકે;
એક દીન એક દીન મેં ગેસી ડારૂ, કદરા પોઈ ડારૂ જમના કે ધસકે.૧
સોળસેં ગોપીકું તજકે કુબજા લઇ ગયો નસકે;
જબસેં સામ ગયા દ્વારીકાંકુ, ફીર નહી આએ સામ બ્રજપે. ૨
ગોકુળ ઢુંઢું બીનરાબન ઢુંઢું, કાશી ઢુંઢી ધસકે ગલી ગલી;
ગોવરધન ઢુંઢયો કીત ગએ સામ મેસેં બ્રજકે તજકે. ૩
જબસેં સામ ગએ દ્વારકાંકું, ફેર નહીં આએ બ્રજપે,
ચંદ્ર સખી ભજે બાલક્રશ્ન અબકે, સામ ગએ મોસે તજકે. ૪

ખ્યાલ ૭૫ મો. ચાલ સદર.

કોન જાને મનકી ગોવીંદા બીન કોન જાને મનકી. ડોઢ.
હીરાકો પારખું જાને ઝવેરી, ચોહ ચાહે ધનકી. ૧
જાકે રૂદેમેં રંગીલો બસત હે, તાપ બુજાવે તનકી. ૨
કોન સુને વારી કાંસુ કહીએ, તાસું કહું તનકી ૩
પુરૂશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, લજ્યા રાખોને જનકી. ૪

ખ્યાલ ૭૬ મો. ચાલ સદર.

માઇરે સાંમરેને ગોવીંદા, માઇરે સાંમરેને ગોવીંદા. ડોઢ;
બીનરાબનમેં રાસ રચ્યો હે, મોર નચાવત મોર નચાવત; રૂમ ઝુમ
દા રૂમ ઝુમદા રૂમઝુમદા. ૧
જમુનાને તીર વાલે ધેન ચરાવે, હાકત ડોલત હાકત ડોલત પીંગગ
પીંગગ પીંગગ. ૨
પુરૂશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત ચરણ કમલપર શર્ણુંદા શર્ણુંદા શર્ણુંદા.

ખ્યાલ ૭૭ મો. ચાલ સદર.

દંતકી પંકજ કુંદ કંદલી, અધુરા ધર પલવ ખેલનકી. ટેક.
ચપુલા ચમકે બનગી જગદી, ગલે મોત માલ અમુલનકારે. ૧

ધન ઘુઘરમાલ લતા લટકે, છબી કુંડલ લાલ કપોલનકીરે. ૨
નુછાવર પાન પીએ તુલશી, બલીહારી લાલ તોરી બોલનકી. ૩

ખ્યાલ ૭૮ મો. ચાલ સદર.

યારે તુમારી આવનકું, સારી રેન રહ્યા દીલમેં ખટકારે. ટેક.
લપટ ઝપટવા હુઇ રહી પલંગપે, તુટતો ગયા મોતી નથકારે. ૧
તારા ગીન રેન ગુમાઇ, દેખ ભયા ચંદની ચટકારે. ૨
મેં જલ જમુના ભરન ગઇતી, કાના તોર દીઆ શીરકા મટકારે.૩
ચંદ્ર સખી ભજો બાલકૃષ્ણ છબી, ચરન કમલપે ચીત અટકયારે.૪

પદ ૭૯ મું. ચાલ હીંચમાં.

બીનરાબનસેં આયો હરી રસ, બીનરાબનસેં આયો. ટેક.
વૈશ્નવ જન પીવનકે કારન, શ્રી બ્રજરાજ પઠાયો. ૧
બાંટલીઓ અપની અપની રૂચ, જે જાકે મન ભાયો. ૨
સુરદાસ વૈકુંઠ મધુપુરી, ભાગ્યહી પ્રાપ્ત પાયો. ૩

પદ ૮૦ મું. ચાલ સદર.

કૃષ્ણ નામ ચિત ધરતો જોતુ. (બે વાર) ટેક.
જમકો ત્રાસ સબ મીટ જાવે, ભગત નામ તેરો પરતો જાતું. ૧
આગલ્યો જન્મ અબ પીછલો જન્મ સબ, અબકો જન્મ સુધારત જોતું. ૨
સુરદાસ વૈકુંઠ પુરીમેં, પલો કોઇ ન પકડયો જોતું. ૩

પદ ૮૧ મું. ચાલ સદર.

ઓદીન કીઉં નહી ચીતારો. કુબરી. (બે વાર) ટેક.
બીનરાબનમે ચુનતી લકડીયું, બાંધી લાવતી ભારો. ૧
રાજા કંસકે ઘેર દાસી રહેતી, નીત ઉઠ દેતી બુહારો. ૨
હાથ કટોરો ચંદન મુઠીઓ, ઘસ ઘસ ગયો જનમારો. ૩
મેલુમેં ચડ પટરાની બેઠી, મોઇલીનો કૃષ્ણ હમારો. ૪
દાસ લક્ષ્મીના સ્વામી રશીક શીરોમણ, મુજને સંસારમેસેં તારો. ૫

પદ ૮૨ મું. ચાલ સદર.

કહાં સીખરીસે કાગ, ભગતમકું (એવાર) ટેક.
આવત જાવત પનીયાં તુટત, બીગર ગયો હરી નાગ. ૧
જાકો મુખ દેખે દુખ ઉપજે, તાકુ કરનો પડયો પરનાગ. ૨
કુંભનદાસ પ્રભૂ ગોવરધન બીના, હે સબ જુઠા ધામ. ૩

પદ ૮૩ મું. ચાલ સદર.

સામ રંગ સમીપે ન જાવું, મેં આજ પછી (એવાર) ટેક.
કાળો કાળો તેમાં કપટ ઘણેરાં, સૌગાં કપટ એવું થાવું. ૧
મરકટ મેઘ મણી દ્રષ્ટે ન જોવું, કાજળ નેન ન લગાવું. ૨
કોકીલાનો શબ્દ ન સુણું, કાગ વાણી નવ જોવું. ૩
લીલાંગર કાળો કંચવો ન પેહેરૂ, જમનાંમાં નહીં નાવું. ૪
કસ્તુરીની બીંદી કરૂ નહીં, જાંબુ વનત્યાક નહીં ખાવું. ૫
દાસ દયાના પ્રીતમ સાથે તનના તાપ બુઝાવું. ૬

પદ ૮૪ મું. ચાલ સદર.

લાગે રશીલાં નેનાં સાગરા, લાગે રશીલાં નેનાં. ટેક.
જબ લાગી તબ લગી તમ જાનું, અબ લાગે સુખ દેનાં. ૧
જમૂનાંકે તિર વાલો ધેન ચરાવે, મુખસેં બજાવે બેનાં. ૨
બીનરાબનમે રાસ રચ્યો હે, રાધે કરત સુખ સેના. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ગાનો હમારા કેના. ૪

પદ ૮૫ મું. ચાલ સદર.

પ્યાસે અમારે નેનાં દરસબિના, પ્યાસે અમારે નેનાં. ટેક.
જ્યા દીનથી મોહન ગયે મથુરાં, તા દીનસેં નહીં ચેનાં. ૧
દીનભર મોએ ભોજન ન ભાવે, નીંદબીન બીતી સારી રેનાં. ૨
પુરૂશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, સરદ રેન સુખ દેનાં. ૩

પદ ૮૬ મું. ચાલ સદર.

નેકુ ન રહો દુર સાગરા, નેક ન રહો દુર. ટેક.

જો કછુ સાગરા દુર રહોગે, પ્રાણ તજુછું ઝુર ઝુર. ૧
તુમેરા બીના મોસે ચેન પડે નહીં, રાધે થઇ ચકચુર. ૨
ઉત ગોકુલ ઇત મથુરાં નગરી, બીચમે જમુના ભરપુર. ૩
પુરશોતમ પ્રભુ પ્રાણ હમારા, ચરન કમળ હજુર. ૪

પદ ૮૭ મું. ચાલ સદર.

દેની હમારો દાન રાધે પ્યારી, દેની હમારો દાન. ટોક.
અમારો પીત બાવો નંદજી કહાવે, તુમારો પીત બ્રખુભાન. ૧
ઘણા દિવસ થયાં મહી વેચત હે. આજ ઉતારૂં અભીમાન. ૨
જોબનમાં મદમાતી ફીરતહે, કછુ ન સુન્યો તે કાન. ૩
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ચરનકમળ ચીતમાન. ૪

પદ ૮૮ મું. ચાલ સદર.

મોહની મેં જાની બ્રજ ભામી, મોહની મેં જાની. ટોક.
મોહન કાન મોહન બીનરાબન, મોહન જમુનાકો પાની. ૧
મોહન નાર ગોકુળકી ઠાડી, બોલે અમરૂત વાણી. ૨
મોહનલાલ સુરદાસકો ઠાકોર, મોહન રાધા રાની. ૩

પદ ૮૯ મું. ચાલ સદર.

મોપે જાતની બરની એ સબ, મોપે જાતની બરની. ટોક.
ગોવરધનકી આસપાસ, મેં બીલ રહી સબ હરની. ૧
સદનમોહન પીઆ ખેલન નીકશે, સંગ સામા મન હરની. ૨
પુરશોતમ પ્રભુકી છબી નીરખત, ધન ધન બ્રજકી ધરની. ૩

પદ ૯૦ મું. ચાલ સદર.

જમુના નામ સંભારે, જે કોઇ જમુના નામ સંભારે. ટોક.
જાકો દરસ પરસ કોઇ કરહીં, તાહીકું તો તારે. ૧
ભગતીકો મહીમા બરન્યો ન જાય, જમ હાં હાં કરો હારે. ૨
ચત્રભુજ પ્રભુ ગીરધરન લાલકો, નીત નીત બદન નીહારે. ૩

પદ ૯૧ મું. ચાલ સદર.

સામ ચલ્યો સંગ ડોલે, માઇ મેરા સામ ચલ્યો સંગ. ડોલે. ડોઢ.
કીઆ કરૂં કીઆં જાઉ મેરી સજની. વંશ કાંધા બીના બોલ. ૧
ઇત જાઉં ઉત જાઉં આડેરો આવે, વણુ બોલાવ્યો બોલે. ૨
વલભના સ્વામી પ્રભુ રસીક સીરોમણી, હસી હસી ઘુંઘટ ખોલે. ૩

પદ ૯૨ મું. ચાલ સદર.

પાતળીએ હર્યા પ્રાણ બેની મારા, પાતળીએ હર્યા પ્રાણ. ડોઢ.
મુજ સામું વાલે જોઇને મારયાં, આંખડલીનાં બાણ. ૧
લટકાળે મુને ચટકી લગાડી, છેલ ચતુર સુજાણ. ૨
સામળીઆને જોવા સારૂં, તનડામાં થાય છે તાણ. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે અંતર વેંધ્યું, ડોલ રહ્યા દીવાન. ૪

પદ ૯૩ મું. ચાલ સદર.

મહી ઢોળાશે મારૂં મોહનજી, મહી ઢોળાશે મારૂં. ડોઢ.
લાખ બે લાખનું બેડું નંદવાશે, શોભીત છે બહુ સારૂં. ૧
તમે વનમાળી ન કરો આળી, અમે છઇએ વડિવારૂં. ૨
ફુલ પડે તેની ચોસર ગુંથશું, લોક બોલેછે ન્યારૂં ન્યારૂં. ૩
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરન કમલ ચીત વારૂં. ૪

પદ ૯૪ મું. ચાલ સદર.

આવનાં આવનાં આવનાંરે સામ, મેરી ગલીમેં આવનાં. ડોઢ.
તેરે કારન બાગ બનાયા, ફુલકા હાર ગુંથાવનાંરે. ૧
તેરે કારન દહીં જમાયા, પ્યાસ ભરી ભરી પાવનાંરે. ૨
સેવ સુંવાળી લાબસી રાંધી, રૂચી રૂચી ભોગ લગાવનાંરે. ૩
લવીંગ સોપારી એલચી લાવી, પાનકી બીડી ચાવનાંરે. ૪
બાઈ મીરાં કહે પ્રભૂ ગીરધરના ગુણ,ચરન કમલ ચીત લાવનાંરે, ૫

પદ ૯૫ મું. ચાલ સદર.

આવ્યા શ્રી ગોકુળ તારવા, છબીલો લાલ આવ્યા શ્રી. ડોઢ.

દેવકીજી વાલો ઓદર અવતરીઆ, નંદજી ગોધેન ચારવા. ૧
ગારી પુતનાના પ્રાણુજ સોસવા, મામા તે કંશને મારવા. ૨
ટચલી આંગળીએ વાલે ગોવરધન તોળ્યો, દૈત્યોનાં માન ઉતારવા. ૩
વલભના સ્વામી પ્રભુ રશીક શીરોમણુ, ભોમીનો ભાર ઉતારવા. ૪

પદ ૯૬ મું. ચાલ સદર.

ઝઘડો લાગ્યોરે શ્રી જમુનાંજીને આરે, કહ્યાં અમારાં ન માને. ડોઢ.
મથુરાંમાં પ્રભુ જનમ ધરીને, ગોકુળમાં તો બીરાજે. ૧
વાસુદેવ સરખા તાત તમારે, નંદજી લાડ લડાવે. ૨
દેવકીજીને ઓદર વસીઆ, જશોમતી માતાને ધાવે. ૩
દાંણ લીધા વીના નહીં દઉ જાવા, નંદ બાવાની આણ્યું. ૪
હસી હસીને દાણુજ આપ્યાં, માધવદાસ બલીહારી. ૫

પદ ૯૭ મું. ચાલ સદર.

મારૂ મન મોહ્યુંરે શ્રી ગીરલાલને લટકે, લટકે ને વળી ચટકે. ડોઢ.
વેણુ વગાડી વાલે વશ કરી લીધાં, વેંત વાંસલડીને કટકે, ૧
પાગ કસુંબી કેશરીઆ વાઘા, પીંતાબરને પટકે. મારૂ૦ ૨
વલભના સ્વામી પ્રભુ સંગે રમતાં, ઘર વર ખોયાં નહીં ખટકે. ૩

પદ ૯૮ મું. ચાલ સદર.

મારાં મહી કાલનાંરે ખાટાં, કેમ પીશો મહારાજ. ડોઢ૦
ખાટાં પીશોતો ગળાં ખરખડે, એવાં થયાં મૈ આજરે. ૧
પાણીથી મહ પાતળાં નથી, નથી દહીનો દાગ, તે પીતાં ત્રીકમજી તમને; ઘણીક લાગશે લાજરે. ૨
બે દહાડાનાં બગણાં લેજો, શીદ રોકાઓ આજ, નંદ કહે માનો મ-ન માનો; કહ્યું તમારે કાજરે. ૩

પદ ૯૯ મું. ચાલ સદર.

રૂપાળો રંગ રેલ, બેની મારે રૂપાળો રંગ રેલ. ડોઢ૦
આવી વરસાદે અંતર મારે, ખાંતીલાનો ખેલ. ૧

સોનેરી શીર ફેંટા બંધાયા, ઉભેલ જમુનાને તીર. ૨
વીઠલાને વ્રજનારીએ ઘેરયો, જોગ કળાએલ છેલ. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે સુણતાં બંસી, અધર ડોલે ગારી હેલ. ૪

પદ ૧૦૦ મું. ચાલ સદર.

સામળીઓ સરદાર, એની મારે સાગળીઓ સરદાર. ટેક.
સામળીઆ સાથે મેં સગપણ કીધું, બીજાનો શો ભાર. ૧
છેલ છબીલો મારે મનડે માન્યો, કાનો નંદ કુંમાર. ૨
પ્રાણજીવન પાતળીઓ પ્યારો, નીરખું છું વારમવાર. ૩
બ્રહ્માનંદ કહે ચરણે જાતાં, ઉતારે ભવપાર. ૪

પદ ૧૦૧ લું. ચાલ સદર.

માવા મેની મટુકી મારી મેલનેરે, હીગખીગ લઈ જાઉં મારી હેલ. ટેક.
વાલા અમે મૈયારાં રાજા કંશનાંરે, દાણ નહીતો દઈએ ગોરશનાંરે. ૧
વાલા સીદને રોકોછો મુને વાટમાંરે, માંખી પડશે ગયારીના માટમાં રે. ૨
દાણ લીધાની રીત નથી આવડીરે, તુનો વેગે ચરાવે ગાવડીરે. ૩
પીયો મઈડાંનો તેડી જાઉ મોલમાં રે, દુરીજન દેખે કાના બોલમાંરે. ૪
ગુરૂ ગાય ગેમલરથ ખેડશુંરે, સંગે સોળસે ગોપીઉમાં રેલશુંરે. ૫

ઝીલણીયું ૧૦૨ જું. ચાલ સદર.

મથુરાની ગોપી મૈ વેચવા ગઈ, મોરલીની સરતે ઉભી રહી. ટેક.
ઝાંઝરાં ઝમકે નેવળાં વાય, કાનો આવી મારો છેડલો સાય.
મેલીદે કાનુડા ફાટશે ચીર, હું તારી બેનડી તું મારો વીર.
કાયકી બેનડી કાયકા વીર, તમે ગોપી અમે નીરમળ નીર.
એમ કહી ગોપી રાવે ગઈ, જશોદાના મોલમાં ઉભી રહી.
માતા જશોદાજી તમારો કાન, નીત મારગડે માગે દાન.
જાઓ જાઓ ગોપીઉં તમારે ઘેર, કાનો આવે તો કહું એક પેર.
સાંજ પડી ઘેર આવ્યા ગોવાળ, માતા પુછે વારોવાર.
કાન ગોવાળા તારી આવડીશી આળ, નીત્ય ઓળખા લાવોછો ઠાર.

ના ગા માના કંશની આંણુ, જુઠુ બોલે છે ગોપી સુજાણ.
એક આવી મારી મોરલી સાય, બીજી આવી મારે મુગટ ગરાય.
ત્રીજી આવી મારી ત્રસના કરે, ચોથી આવી મારે ચરણે ઢળે.
એવાં બોરબડા વનમાં થાય, તેની રાવું ગાતા તમ પાસે થાય.
બીગનો ઠાકોર મહડાંનો ચોર, તમે ચરણે રાખો રણછોડ.

ઝીલણીયું ૧૦૩ જું. ચાલ સદર.

મથુરામાં જાવા હરીને નહી દીયુંરે,અબળાનું મોહનજી માનો કહ્યુંરે.ડો.૯૦
તમને તન મન ધન ચરણે ધરૂંરે,લાલા તમથી વાલેરૂં બીજું શું કરૂં રે.૧
તમો કેસો તે સત્ય કરી થાપશું રે, કુબજાથી અદકેરાં સુખ આપસુંરે.૨
એમ કરતાં કહ્યાં અમારાં નહી કરોરે, મુને માર્યા પછી ડગલાં ભરોરે.૩
ગુરૂ ગાય ગેમલરથ ખેડશુરે, સંગે સોળસેં ગોપીયુંમાં રેલસુરે. ૪

ઝીલણીયું ૧૦૪ થું. ચાલ સદર.

ઓધા આગને જાણે એને જાણીએરે, વર રાધાજીનો વખાણીએરે ડો.
એક જાણું જુનાગઢ નાગરેરે, વાલે હુંડી શીકારી કોરે કાગળેરે. ૧
એક જાણ્યું સાગાળશેઠ વાણીએરે,કુંવર વંદ્યો સંગાવતી રાણીયેરે. ૨
પથર ભીંજે નહી ઉંડે જળ પાણીએરે,મુરખ મુઆ સુધી નહી તાણીએરે.૩
નરભેરામના સ્વામીને એને ઓળવોરે,મેલો મેલો સંસારીઆનો ડોળવોરે.૪

ઝીલણીયું ૧૦૫ મું. ચાલ સદર.

અરે બાઇ શું રે થયું છે વ્રજનારનેરે, ગઇ માટે વેચે છે મોરારનેરે. ડો.
ગોપી રસબસ થઇછે એના રંગમાંરે,બહુ ઉછરંગ વાધ્યો એનાઅંગમાંરે.૧
ગોપી પ્રેમે મંદીરમાંથી નીસરીરે, એના મઇડાંની સુધબુધ વીસરીરે.૨
કાંક કારણ થયું છે એને વાટમાંરે, મોહનજી બીરાજે મઇના માટમાંરે.૩
નરભેરામના સ્વામીને ઓળવોરે, મેલો મેલો સંસારીઆનો ડોળવોરે. ૪

ઝીલણીયું ૧૦૬ ઠું. ચાલ સદર.

માવે મોરલી વગાડી કાંઇ તાનમાંરે,મારૂં મનતો હેરાણું એની શાનમાંરે.ડો.
અમે ખાતાં પીતાં તો ઉભાં થવાંરે, હાથ ધોવાતો ભુલી ગયાંરે. ૧

એવી આતુરતા થઇ છે મારા અંગમાંરે, રાશ રમવા જાવું વનરાવનમાંરે. ૨
ફરે ફુદડીને તાળી પડે હીચમાંરે, મારો વાલો રમે છે કીચોકીચમાંરે. ૩
એને નીરખીને મટી જાય દુખડાંરે. ગુરૂ ગેમલ પામે ભવ સુખડાંરે. ૪

ઝીલણીયું ૧૦૭ મું. ચાલ સદર.

મંદીરીએ મારે જઇને મારી, સાસૂ નણંદનેરે કાન કેવાદે કેવાદે ડોઢ૦
અરે કાના તું તો કયાંનો સુબો, મારો મારગ રોકી ઉભોરે કાન. ૧
અરે કાન તું તે કયાંનો દાણી, મારી નવરંગ ચુદડી તાણીરે. કાન. ૨
અરે કાના તું તો કયાંનો રાજા, રાજા તારી સંગે ગોવાળીઆ ઝાઝારે કાન. ૩
અરે કાના તું તે કયાનો રસીઓ, રસીઓ મારા રૂદેકમળમાં વસીઓરે કાન. ૪
નવરંગના સ્વામી રોને હું તો જાચું તમારા મોંનેરે કાન. ૫

ઝીલણીયું ૧૦૮ મું. ચાલ સદર.

છૈયા નંદનારે ચુદડીના ચોર, છૈયા નંદનારે, ડોઢ૦
ચુંદડી ચોરીને વાલો કદમ ચડીને બેઠા, સાહેલીમાં રમતાં અમે દુરથકી તો દીઠા; છૈયા નંદના. ૧
કાનજી કાળા માંકર ચાળા, મોરલીયુંવાળા અરધી રાતે મથુરામાંથી ભરીયા ઉચાળારે. છૈયા. ૨
લાખ ટકેકી ચુંદડી અજબ રૂડો રંગ, વેગળા રહો વરણાગીઆ મારાં સામળાં થાશે અંગ. છૈયા નંદનારે. ૩
સવા લાખની ચુંદડી છેડે ઝાઝો તાર, માતા જશોદા લાડ લડાવે એમાં શાનો પાડ. છૈયા નંદનારે. ૪
ચુંદડી આપો તો હું લાગુ તમારે પાય, નરસઇઆના સ્વામી સામળા એતો ગોકુળ રાજ કહેવાય. છૈયા નંદનારે. ૫

ઝીલણીયું ૧૦૯ મું. ચાલ ત્રણ તાળમાં રાગ ઝુમ.

ઓરા આવો નટવર નાનડીયા, તમે મારા જીવ સાથે જડીઆ ડોઢ૦
સોભેછે સોનેરી પટકે, છબી રંગ ચોળતણે ચટકે; મોયુમન હાથતણે લટકે. ૧
સુંદરવર લાગોછો સારા, ન મેલું એક ગડી ન્યારા; છોજી મારા પ્રાણથકી પ્યારા. ૨

વાતું કરી દુખડાં વીસરીએ, જોઈ જોઈ અંતરમાં ઠરીએ; કાના આ-
વો ગોઠલડી કરીએ. ૩

કીધી મેં તમ અર્થે કાયા, લાગી મને મુખડાની માયા; જીવો ઘણું
જસોદાના જાયા. ૪

કટી પર પીતાંબર કશીઆ, હેતે નીત બોલોછો હસીઆ; બ્રહ્માનં-
દના વાહાલા છો રસીઆ. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૦ મું. ચાલ સદર.

આવો આવો સુંદરવર ગોરા, જોવું માથે ફુલડાંના તોરા; ટેક.

મહારૂ સરવે આવ્યું છે ગજરે, દેખો છો પ્રભુ અમૃતની નજરે; ગો-
ઠયું મન ફુલડાને ગજરે. ૧

સોભે મુખ ઉપર તીલક તાણ્યું, કપોળે ટીબકડી કાણ્યું; બહુરૂડા લાગેછે બાજુર

કેસરવરણી આડ કીધી વાસે, વળી વળી બોલોછો વાહાલે; ચાલો-
છો પ્રભુ હંસતણી ચાલે. ૩

મનોહર મુર્તી મન માની, છુપાડી કેમ રહે છાની દેખી હું તો થઇછુ દીવાની. ૪

સુરંગી સુથલણી ચંગી, અનોપમ પેરી છે આંગી; બ્રહ્માનંદના વા-
હાલા નવરંગી. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૧ મું. ચાલ સદર.

આવો હરી વાંસલડીવાળા, લાડીલા નંદતણા લાલા; ટેક.

ગોપ્યું મન બંસીના સ્વરમેં, ભરીછું આનંદના ભરમેં; નથી રેહેવાતું હવે ઘરમેં. ૧

ભુલી સરવે અંતરની અગત્યું, બંસીમેં ચીત મહારૂ વળગ્યું; ઘડી
એક ન થાય અળગુ. ૨

વીધાણી હું બંસીને નાદે, સુણુંછું સુંદરતો સાદે; ગાવ હરી ઉંચે તો સાદે. ૩

આવીછું સાંભળવા ઓલે, બંસી અતી મરમાળી બોલે, સુણી દી-
લ મારૂ મન ડોલે. ૪

બંસી મને લાગે છે પ્યારી, ઘેરી ઘેરી વાજો ગીરધારી; બ્રહ્માનંદ
જાય બલીહારી. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૨ મું. ચાલ સદર.

છોજી તમે નંદતણા નંદા, ચતુર વર ગોકુળના ચંદા. ટોઢ.
કોડીલા કુંવર કાનુડા, નટવા સુંદર નાનુંડા; રાજેશર દીસોછો રૂડા. ૧
આંખ્યું તારી અતી અણીઆળી, મનોહર સુંદર ભરમાળી; રંગીલી મુરતી રૂપાળી. ૨
આવો ઘેર આવોને આવા; ખાંતે તો મહી માંખણ ખાવા, મીઠું મીઠું બોલોછો માવા. ૩
પેરી તન જરકશીઆ જામા, ચાલ્યા આવો વાલ્યમજી સામા; વાઓ રૂડી બંસી વીસામાં. ૪
કોઇ વીધી જાઓ નીકળીઆ, હેતે તમે કોણતણે હળીઆ વારી બ્રહ્માનંદના વહાલા છળીઆ. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૩ મું. ચાલ સદર.

વાલા તમ ઉપર જાઊં વારી, લાગી મુને લાલચડી તારી. ટોઢ.
છબીલા સુંદર છોગાળા મનોહર દીસો ભરમાળા; ચોરે ચીત નેણ તણા ચાળા. ૧
જોઇ જોઇ તરપત નથી થાતી, રહુંછું ગુણ નીશદીન ગાતી; ગબોતો ખુબ ઠરે છાતી. ૨
કહેવાતી વાત નથી કોઇને, રહીછું ચીત તમમાં પરોઇને; ઘરના સરવે રાખે છે ટોઇને. ૩
લોભાણી હું પાઘડીને છેડે, જાઊં હું માવા તણે તેડે; ઘેલી થઇને ફરીછું કેડે. ૪
પ્રીતો કરી પાછા નવ ફરીયે, મુજપર હઠ નવ કરીએ; બ્રહ્માનંદના વાલા આવો રમીએ. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૪ મું ચાલ સદર.

પધારોની સેજલડી પ્યારા, મનોહર જીવનછો મારા; ટોઢ.
જ્યારે તમે જાવછો વનમાં, ત્યારે અતી તાપ થાય છે તનમાં; મળ્યાની હોંશ ઘણી મનમાં. ૧

નવરી થઇછું ગાવલડી દોઇને, આંખોમાં કાજળ તો ટોઇને, બેઠીછું વાટલડી જોઇને. ૨

સજીછે સેજલડી સારી સુગંધી ફુલેલછે ભારી; આવીને ઉભીછું વારી. ૩

શોભીતા સણુગાર સજ્યા, તમે મારા અંતરમાં રજ્યા; કાના આવો મેલોને કજ્યા. ૪

ઝીલણીયું ૧૧૫ મું. ચાલ સદર.

વાલા આવો પુછું વાતલડી, રોની આંઇ રંગ રાતલડી. ટેક૦

કસુંબી ફેંટાતો કસીયા, તોરા શીર ફુલતણાં ધસીયા; કેનાં આજ કારજતો કસીયાં. ૧

જામા પેરી સુંદર જળ હલતા, રોછો ઓલી સૈયરને મળતા; અમથી કેમ ચાલોછો ટળતા. ૨

અમ સાથે રાખોછો છેટા, રૂપાળી પેરીને રેટા; હોંશેથી બીજાને ભેટા. ૩

બીજે ઘેર બારણીયા બાંધો, જ્યારે કરો પ્રીત તણો સાંધો; વારી જાઉ અમથી શું વાંધો. ૪

ઓલી તો પુરણ વર પામી, ખરું કાની અમમાં શું ખામી; બોલો બ્રહ્માનંદ તણા સ્વામી. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૬ મું. ચાલ સદર.

ચારી આવો ગાવલડી મારી, ટકો દેસું રીતતણી તારી. ટેક.

બલામણ રાખીછું કેતી, અગારે હાથ નથી રેતી; તમવીના દોવા નથીદેતી. ૧

સાચું બોલો ખાઇતો સમને, આવે છે મારવા અમને; ટાઢી થાયછે દેખીને તમને. ૨

હેતે તમે પેલી હેળાવી, છાની નથી વાત કહુંછું સાચી; હવે નહીં પુરવે ટકાવી. ૩

જો અતી જીવાળા થાશો, બહાર જઇ દોઇને પીશો; ગીરધર ગાળુંતો ખાશો. ૪

સારૂ ખડ લીલુંતો જોઇને, ચારી લાવો પાણીડું પોઇને; બ્રહ્માનંદના વાલા સદા થઇને. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૭ મું. ચાલ સદર.

ઓધા અમે જાણ્યું નોતું એવું, વાલાજીને મથુરામાં રેવું; એવું સુ-
ખ કુબજાને દેવું. ટેક.

અમે છીએ વીસવાસી નારી, ધુતારામાં ભેદ ઘણો ભારી; વાલે મુ-
ને વગર મોતે મારી. ૧

વાલે મારે પ્રથમ પ્રીત કીધી, ગોપી સરવે વશ કરી લીધી; પછી મુ-
ને પીડા બહુ દીધી. ૨

જોજો બાંધ્યું સંગ કરતાં એનો, બોલ્યામાં ઢંગ નથી તેનો; ભરો-
સો કેમ કરીએ એનો. ૩

ધુતારે ધુતપણું કીધું, ચીત મારૂં ચોરીને લીધું; પાણી ઘર પુછ્યા વીના પીધું. ૪

મારગડામાં પડતાં મેલ્યાં માવે, તે દીનાં અંન પાણી ન ભાવે; ગુ-
રૂના ગુણ ગેમલજી ગાવે. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૮ મું. ચાલ સદર.

ઓધવજી હરીએ શું કહ્યું, ગોકળીઆમાં કેમ જાય રહ્યું. ટેક.

હરી કહેછે ધ્યાન મારૂં ધરજો, ધરી ભેખ શણગારપર હરજો; ત-
મે સરવે જોગણ થઇ ફરજો. ૧

જોગણ થાતું અગતું નથી અમને, કોણ દુઃખ દીએ આ દમને;
વગોવતું કોણ ફરે તમને. ૨

પટોળે ભાત પડી સોપડી, ફાટે પણ નવ જાય ઉખડી; ઢાલને લકડી
પકડી સો પકડી. ૩

સંદેશો કેવો મોકલ્યો કાવી, કેતાં લાજ જરાએ ના આવી; તમે સ-
રવે થઇ ફરજો બાવી. ૪

ભેખ આલ્યો મથુરામાં ગાંવે, કાને હરી કુબજાને પેરાવે; ગુરૂના ગુ-
ણ ગેમલજી ગાવે. ૫

ઝીલણીયું ૧૧૯ મું. હીંચમાં રાગ ઝુમ.

જલરે જમુનાજીમાં ઝીલતાં સુણો સાગળીઆ; મુને મોતીડું લા-

ધુ એક; નંદાજીના નાનડીયા. ડોઢ૦

વાલા એક મોતીમાં શું વેંચીએ, સુણો સામળીઆ; મોતી વાસે ઘણેરાં થાય, નંદજીના નાનડીયા, ૧

વાલા એક ફુલ બીજી પાંખડી, સુણો સામળીઆ; એતો મોતીડે કાડયા પાન નંદજીના નાનડીયા. ૨

મે થાળ ભરી મોતી વીણીયાં, સુણો સામળીઆ; તેનો ગુંથાવો હરીનો હાર, નંદાજીના નાનડીયા. ૩

હાર હરીનો હૈએ રોપીઓ; સુણો સામળીઆ; એને વારણે રણછોડરાય, નંદાજીના નાનડીયા. ૪

ઝીલણીયું. ૧૨૦ મું. ચાલ સદર.

અમે આવ્યાં તમારે આશરે અલબેલાજી, હવે શું કરીએ જઇ સાસરે અલબેલાજી. ડોઢ૦

સુને હીરલો લાધ્યો હાથમાં અલબેલાજી, તમે શોભો સહીયરના સાથમાં અલબેલાજી. ૧

મારી આળ માં કરો તમે એવડી અલબેલાજી, કાન હું તો નથી તમ જેવડી અલબેલાજી ૨

વાલા જો જાણે મારી માવડી અલબેલાજી, કાન સાથે શું પ્રીતજ આવડી અલબેલાજી, ૩

વાલા તો તમને સમજાવસે અલબેલાજી, એવી લજાતો અમને લાગશે અલબેલાજી. ૪

વાલા કામણ દીશે તારી આંખમાં અલબેલાજી, તું તો નણુની ચોટું નાંખમાં અલબેલાજી. ૫

હું તો બીવરાવી બીતી નથી અલબેલાજી, હું તો ઓશીઆળી કેની નથી અલબેલાજી. ૬

વાલા ઓશીઆળી પ્રભુ તમતણી અલબેલાજી, મારે માથે ગોવરધન નાથ ધણી અલબેલાજી. ૭

ઝીલણીયું ૧૨૧ મું ચાલ સદર.

નહી આપું હો નંદના લાલ મેડા મારાંરે, વળગો માંરે વીઠલ રાય અમે નહીં તારાંરે.

તું તો નીરલજ નંદજીના લાલ, હું તો નહીં એવીરે; કાના તારેને મારે આજ, થાશે જોયા જેવીરે.

મારે માંથેછે બારસ બાર ગોરસ બેકેરોરે, આળી ગાળ ન કરો મારી આળ દુરજન દેખેરે.

અમે અહેરડાં અજાણ જીવણ જાણોરે, મારી લાખ ટકાની લાજ એક દીન આણોરે.

એલા નવ લાખ ધેન બાવા નંદ ઘેર કેદી હતીરે, આંગણીએ બાંડી બકરી બાંધવા નોતીરે.

મારે માથે બારસ બાર મર્ઘડાંની ગોળીરે, મુને એકલડી નહીં જાણ સૈયરોની ટોળીરે.

તમે જીત્યારે જુગના આધાર હું તો હવે હારીરે, મળ્યો નંદ મોહનજીનો લાલ વાલો બ્રહ્મચારીરે.

ઝીલણીયું ૧૨૨ મું. ચાલ સદર.

સખી સરદ પુનમની રાત મુજને વાલીરે, એવી ગોકુળની બ્રજનાર રમવા ચાલીરે. ટેક૦

એવાં નાક પરમાણે નથ નીરમળ મોતીરે, એવાં દરપણ લીધાં હાથ મુખડાં જોતીરે. ૧

સખી કાંબીને કડલાં સાર વીંછીઆ ચમકેરે, એવાં ઝાંઝરનો ઝમકાર ઘુઘરા ઘમકેરે. ૨

એવાં ચોરીને પેર્યાં ચીર પીતાંબર રૂડાંરે, મારા વાલા શું રમવો રાસ કરવી લીલારે. ૩

એવી તે લીલા સુણજો નર તમે નારીરે ત્યાં રમે ગોપીને કાન રમતાં ભાળીરે ૪

સખી બાએ બાજુબંધ સાર બેરખા ઝમકેરે, એવાં હૈડે એકાવળ

હાર નવુગણાં ખળકેરે. ૫

ત્યારે ફુદડી ફરે ગોપી ચાર રમે ગીરધારીરે, એવા માધવદાસના દાસ જાય બલીહારીરે. ૬

ઝીલણીયું ૧૨૩ મું. ચાલ સદર.

પાલવડો મારો મેલો મોહનજી, મારગડે મુને જાવા દીઓ. ટેક.
વળતાં તો દાણ અમે દેસું દધીનાં, મહી મારાં વેચાવા દીઓ. ૧
મહી વેચંતાં કોણ વારેછે, ચાલી જાને વ્રજનારી. ૨
નારી કહી તું કેને બોલાવે, ચાલ્યો જાને છોગાળા. ૩
કહણ રાજ તો કંસરાયનાં, ગાયું ચારંતો ગોવાળા. ૪
હું છું ગોવાળીઓ તું છે ગોવાલન, ફરી ગમે તો આવજે. ૫
કંસ સરીખો હોય તો તારે, સુમે તેડીને લાવજે. ૬
તેડી લાવું તો દીઓ મુને જાવા, રોકી રહ્યાછો પરનારી. ૭
રઘુનાથના સ્વામી સામળીઆ, ઘેલા થયાછો ગીરધારી. ૮

ઝીલણીયું ૧૨૪ મું. ચાલ સદર.

ગેલોછું પણ દાણ ન મેલું, દોકડલો એક ખોટો; ગીરધારીજીએ ગોકુળ વાર્યું. ઈંદ્રથકી કૃષ્ણ મોટો. ટેક.

મોટા હતો તેદી મથુરાંમાંથી, અરધી રાતે શીદ ભાગ્યો: પર ઘેર જઈ તું પેટ ભરંતો, આ દાણી કયાંથી જાગ્યો. ૧

વાંકા બોલી તું વાર લગાડમાં કા હૈયાનો હાર તોડું; દાણ અમારાં દેની દધીનાં, કાં માથાના માટ ફોડું. ૨

હાર ન તુટે માટ નવ ફુટે, ન્યાય નગરમાં પુછાશે; રઘુનાથના સ્વામી સામળીઆ, આમ કેમ ગોકુળ રેહેવાશે. ૩

પદ ૧૨૫ મું. લાવણી ચાલ ચાલતી.

રૂમઝુમ કરતી નીકળી ભીલડી, તપ છોડાવા ચાલીજી:
અંખીયાં ખોલકર શીવ પુછના લાગા; કોન પુરૂષ ઘેર નારીજી.
ભીલ ઘેર નાતી ભીલ ઘેર ધોળી, વારી વારી મોતીડાં પરોવતીજી.

મેરા ભીલકું ખછા પડયા હે, ચલી જંગલમેં જોતીજી.
તુમારે મહાદેવજી ગંગા પારવતી, ભીલડીને સું કરશોજી.
અમે અમારે મારગ જાતાં, ઝઘડો શીદ શીવ માંડયોજી.
પારવતીને પીઅર વળાવું, ગંગા તેરી દાસીજી.
ઉજડ ખંડમેં મેહેલ બનાઈ દેઉ, તુને કરૂ પટરાનીજી.
મેરા ભીલતો બાળા ભોળા, જંગલકા રેહેવાશીજી.
સાંજ પડે ભીલ ઘેર પધારે, થેઇ થેઇ કરીને નાચેજી.
એક હાથ શીવે મુસ્તક ધરીઓ, દુસરો ધરીઓ કેડેજી.
થેઇ થેઇ કરી શીવ નાચવા લાગ્યા, ભીલડીને રંગ લાગ્યો રૂડોજી.
ઉતર ખંડકી બાદલી મંગાઈ દઉં, રૂમઝુમ મેહુલા બરસાઇ દેઊંજી
તેરા ભીલકું દુખ દુખ મારૂં, તુને કરૂં પટરાનીજી.
સીંહલદીપકા હસ્તી મંગાઈ દઊં, લાલ લાલ ચુંડીઆં રંગાઇદઊંજી.
ચુરીઆં ઉપર ચીપાં જડાઇદઊં, ઠગકે ભરી લાવો પાનીજી.
ઇશ્વર પારવતી પરણવા બેઠાં, પરણે સકલ ઘર નારીજી.
બાર વરસનાં તપ છોડો, બાઇ પારવતી રાણીજી.

લાવણી ૧૨૬ મી. ચાલ સદર.

હાથ ચક્ર ત્રીશુલ બીરાજે અલેક જગાઉ તેરી નગરીમેં;
શ્રીકૃષ્ણકા દરસન કરને આએ સદાશીવ ગોકુલમેં.
મંદીર બેઠાં હે જશોદા મૈયા અવાજ સુનીઆ કાનુમેં;
થાલ ભરી કંચન સો લાયા લીયો જોગેશ્વર ઝોલીમેં;
ચાર ખુટકા સોના રૂપા ભર્યા હે માઇ મેરી ઝોલીમેં.
શીવજી કહે માઇ અમ નહી લેવે લઇ જાવ મૈયા અપને ઘરમેં.
અમે જોગેશ્વર વનકા વાસી આએ દરસન કારનકું;
તેરા બાલકકા દરસન કરકે ફેર જાઊંગી માઇ મેં બનમેં.
તુમેરા સ્વરૂપ કાલા પીલા સુરજ જેશી આંખનકી.
મેરા. બાલકતો કાલકા જનમ્યા નજર લગે કોઈ રાંડનકી.

ચાંદે સુરજ નવ લખ તારા ભજન કરે તેરા બાલકકા;
એ બાલક તો સબકુ ડરાવે એ બાલક નહી ડરનેકા.
મનમાં સમજી ચલી જશોદા લઈ આએ શ્રી કૃશ્નકું;
દોનુ નજર એક હુઈ ત્યાં શીશ નમાયા શંકરકું.
ચરણુ ધોઇ ચરણામત લીધાં શીંગી નાદ બજાયા હે;
ચૌદ ભુવનનો નાથ કૃશ્નજી સફળ જનમ મૈયા તેરા હે.

લાવણી ૧૨૭ મી. ચાલ સદર.

બરડેમે બીરાજે શંભુ જોગેશ્વર બંકા, તેરા બીલનાથ હે નામદેશમેં ડંકા; તોરી શોભાનો નહી પાર ફુલન બહુ એકે, બીલી પત્ર બીરાજે શીશ ધીસ બરડાકે તોરે, અગે લાગે વીભુત આછન અંગશાળા. લોચન હે લાલ ગુલાલ રંદકી માળા; તોરી જટામેં વહે ગંગા પીવતહે ભંગ નીશાયુ કરતે, આ સુરીનર મુનીવર ધ્યાન નારદ તારૂં ધરતે; ગલેમે લટકે નાગકે હાર, એશો સનગાર શંભુને છાજે; આ ગંગા ઉમીયા ગૌરી, સંગ બીરાજે. રાણા ભુપ જાય સાહેબ, અખંડ ત્યાં દીવા લગી રૂડી એશી જ્યોત, કરે છબી સેવા. રૂદ્રીસું ચડેછે અનેક, મહીમા બહુ ભારી; તોરી શેવા કરેછે વીપ્ર, શાવણુમેં ભારી. તરવેણી વહે નીર, નામ બીલ ગંગા; ત્યાં ઘાટ બન્યાં હદ બેશ, કનરકે દંગા. કરલીઓ ચુંમનકી છાબ, પંડયા હે દુજા; આ પંડયા નાગજ નામ કરે તોરી પુજા. ગંગ ધર શુમાઇ રહેત, મઠ ધારી; કરે શંકરકી શેવ કોઇ પરમ ઉપકારી. ચરનમેં લક્ષ્મીદાસ ચીતમેં રહીઓ; મોઇ દાસ જાનકે આપ, ચીતમેં લીઓ.

ઘોળ ૧૨૮ મું. ચાલ ચાલતી.

વાંકે અંબોડે શ્રી નાથજી રે મુને ગળીઆ મારગ માંઇ;મન હરી લીધાંજી.ટોદ.

વાંકી તે પાઘ વરાણાગણી ને વાલો વાંકી ચાલે ચાલ. ૧
મનડુ મારૂં મોહી રહ્યું એતો દેખી છબીલાની ચાલ. ૨
નીરખુ હું શ્રી નાથજી મારે પુર્વ જન્મની પ્રીત. ૩

જોતાં તે સુધ બુધ વીસરી ને ગોપીઊં એ મેલ્યાં ગાન. ૪
કાલંદીને કાંઠડે વાલો ગીરધર ચારે ગાય. ૫
કદમ કેરે છાંયડે વાલો મીઠી મોરલી બજાય. ૬
વંદ્રાવનની કુંજમાં અમને તેડી રમાડયાં રાસ. ૭
બાંએ બાજુબંધ બેરખા ને પોંચીઊં રત્ન જડાવ. ૮
કાને કુંડળ ઝગમગે વાંસે ખેટલીઆળા કેસ. ૯
શોભા શી કહું મારા સામની ને નટવર લાગે વેસ. ૧૦
સૌ મળીને ચાલ્યાં સાંમટાંરે જમુનાંજી નાવા જાય. ૧૧
મારગે જાતાં મોહન મળ્યા મુને રોકી ઉભાછે વાટ. ૧૨
જમુનાંજીમાં ઝીલતાં મારો તુટયો નવસરો હાર. ૧૩
મોતી સઘળાં વેરાઇ ગયાં મુને હીરલો લાગ્યો હાથ. ૧૪
શેષ સહસ્ર મુખ ઓચરે એનો નીગમ ન પામે પાર. ૧૫
શ્રી વલભ પ્રભુ મુને અહી મળ્યા ને મન થયું હુલાસ. ૧૬
દાસનો દાસ કરે વીનતી અમને દેજો શ્રી વ્રજમાં વાસ. ૧૭
દીન જાણી કરૂણા કરો તો મારા મનની પોચે આશ. ૧૮

ઘોળ ૧૨૯ મું. ચાલ સદર.

ચાલો સખી નીરખીએ નંદ કુમાર, લટકતો આવે વાલો દીન દયાળ; જોજો એની છેલ છબીલા વરની ચાલ કીએને ચતુરેરે ઘડી હરીની ચાખડીરે લોલ. ૧
બેસણીએ કાંઇ ધર્યાં રે મુનીવર ધ્યાન, લાંકમાં કાંઇ લખ્યા રે નાગર વેલ પાન; કારીગરે કોરીરે ફરતી મેલી પાંખડીરે લોલ. ૨
પાનીએ કાંઇ હંશ પોપટને મોર, મુસ્તક ભગરીને ઉપર બોર; ઝીણી ઝીણી ઘુઘરી શબ્દ સોહામણીરે લોલ. ૩
ડુંગરમાં કાંઇ શુરજ રત્ન ને છંદ, હાથેછે હીરલો પોંચીએ અનંક; આંગળીઓમાં વીંટીરે અંગુઠીમાં આરશીરે લોલ. ૪

સાંકળી કાંઈ ગુંથીરે સોના કેરે ત્રાગ, માણેક મોતીએ પરોવ્યા હર-
ના હાર, ફુલડાં ઓછેરડો કીધો વાલે ભાર, પીળાને પચરંગી બીરાજે
હરને ફુમતાંરે લોલ. ૫
કાષ્ટના કટકાની કીધી વાલે સાર; એટલે વાલો શીદ લીએ અમારી
સંભાળ; પટોલીની પૂન્ય તણો નહી પાર પેરીને પધાર્યારે ગોવાળી-
આની ઘેરમાંરે લોલ. ૬
ઝીણી ઝીણી વાંસળી મધુરી વેણુ વાયે, ઘેર ઘેરથી ગોપી ઉતાવળી
થાય; નંદજીને કુંવરેરે કીધા સહુને આકળાંરે લોલ. ૭
પ્રથમ નીરખીને પછી લાગે પાય, જેણે જેવાં આવડે તેવા ગુણ ગાય
શ્રી વલભ કુળને નાથેરે સહુને લીધા લેહેરમાંરે લોલ. ૮

ધોળ ૧૩૦ મું. ચાલ હીંચમાં.

પોસની નોમે શ્રી વીઠલનાથજી, આજ વાલો પ્રગટયા શ્રી વલભ
દુવારજો; એહુને જોવા થઈ આકળી વાલે કીધી સેવકની સારજો. ૧
જ્યારે શ્રી નંદ ઘેર અવતરયા વાલે પુર્યા જશોદાજીના કોડજો.
રમતાં સખા સૌ સાથમાં, હાંરે વાલો હરી હળધરની જોડજો. ૨
હવે શ્રી વલભ સુત એહુના, હાંરે વાલો શ્રીજી ગોપી નાથજીના ભ્રાત
જો ગોદમાં લઇ હુલરાવતાં, ધન ધન અંકાજી ગાતજો. ૨
એહુના સુતને કોઈ કહી શકે, હાંરે વાલો વેદ કરેછે નીત્ય નીત્યજો;
સેષ સહસ્ત્ર મુખ ઓચરે, ધન ધન જમુનાંજીની રેતજો. ૪
જ્યારે હરી ગાયું ચરાવતાં, હાંરે વાલો રમેછે રાસ વીલાસજો; વેણુ
વગાડી વાલે વનમાં, વાલે પુરી વ્રજ સુંદરીની આશજો. ૫
રાસ બીહારી વ્રજ વલભી, અમને આપો શ્રી વ્રજમાં વાસજો:
કર જોડી કરે વીનતી એની સોભા ગાયછે હરીદાસજો. ૬

ધોળ ૧૩૧ મું. ચાલ હીંચમાં.

ચાલો એની આપણે સૌ કોઇ જોવા જાઇએજી, શ્રી બાળુરાયજીના

લાલ છોગાળાને નીરખવા;
શ્રી બ્રજનાથ વાલો કામણગારા કાનજો, કામણીઆં કીધાં વ્રજની
નારને જોરે એની એવું મુખડું પુનમ ચંદજો, અણીઆળી આંખ-
ડીએ મનડાં મોઇ રહ્યાં.
કેસર કેરાં તીલક બીરાજે ભાલજો, વાંકને અંબોડે મનડાં મોઇ રહ્યાં.
જોરે એની એની પાગ સોરંગી એકજો, છોગાંને મેલ્યાંરે વાલો લટકતાં.
બાએ બાજુબંધ પોંચીઊને કંકણાળજો,ડુગ ડુગી દોરેરે મનડાંમોઇરહ્યાં.
કોમલ કરપર સુંદર કડાં બીરાજેજો, પોતાનાં જાણીને લાડલડાવીઆં.
જોરે એની એની ચાલ ચમકતી લેકજો, કડાંને ઠમકારે મનડાં મોઇ રહ્યાં.
જોરે એની એવા વાંકડા શ્રી બ્રજનાથજો, બાલ કૃશ્ણજીની સાથે
પધાર્યા બાગમાં.
હવે એની મેથી ઘરનાં કામ ન થાયજો, વાલાને દેખીને મનડાં મોઇ
રહ્યાં, એ વાલા પાસે દાસી થઇને રહીએ જો;લોકડીઆં થકીરે હું તો નવડરૂ.
શ્રી બ્રજનાથ લાલ નવાનગરના લાલજો, કીરતનથકી તારેરે વૈસ્નવજનને.

ધોળ ૧૩૨ મું. ચાલ સદર.

સોરઠ ખંડમાં તે લાલજીનું ધામછેરે, વૈશ્નવ જોડેછે હાથ મુને નેડો
લાગ્યો શ્રી ગોપાલ લાલનોરે ડોઢ.
વૈશ્નવ જનને શાંમૈયાં શોભીતાંરે, ગોપાલ લાલજીને હીયકીરતન. મું. ૧
વૈશ્નવ જનને ઉતારાઓરડારે, ગોપાલ લાલજીને મેડીના મોલ મુને. ૨
વૈશ્નવ જનને તે દાતણુ દાડમીરે, ગોપાલ લાલજીને કરેણી કાંબ્ય. ૩
વૈશ્નવ જનને તે નાવણુ કુંડીયુંરે, ગોપાલ લાલજીને જમુનાંનાં નીર. ૪
વૈશ્નવ જનને તે ભોજનલાડવારે,ગોપલલાલજીને સાકરીઓ કંસાર મુને. ૫
વૈશ્નવ જનને તે મુખવાસ એલચીરે, ગોપાલ લાલજીને પચાશપાન મુ. ૬
વૈશ્નવ જનને તે પોઢણુ ઢોલીઆરે,ગોપાલ લાલજીને હીંડોળા ખાટ મુ. ૭
કોઇ ગાય શીખેને સાંભળેરે, તેનો વૈકુંઠ હોજો વાસ. ૮
કરજોડીને કરે વીનતીરે, મુને લેજો તો ચરણુની પાસ. ૯

ધોળ ૧૩૩ મું. ચાલ સદર.

લાલ તમારૂ લટકું જોઇને, ચટકી લાગી પ્રેમ તણી. ટેક.
લટ પટી પાઘ કેશરીઆ વાગા, જડાવ જડયા માંહી હીરા અણી. ૧
રસી કસી કુંડળ લોલખ ખળકે, જડાવ તીલકની શોભા બની. ૨
ઇત ગોકુળ ઉત મથુરાં નગરી, બીચમેં જમનાજી નીર વહે. ૩
સોલ ગોપીસું રાસ રચ્યો હે, પોતે રમે ગીરધારી. ૪
વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમેં, જોગ જોગ રહીછે તો જુડી. ૫
જમુનાંકે તીર વાલો ધેન ચરાવે, બંસી બજાવે કદમ ચઢી. ૬
સુરદાસ બલજાય જસોદા, રંગ તણા મહારાજ ધણી. ૭

ધોળ ૧૩૪ મું. ચાલ રાસની.

શ્રી વલભ પ્રભુજીને હું નમુરે, શ્રી વીઠલેશ પ્રભુ લાગુ પાયરે શ્રી
ગટુલાલ; દેશમાં ડંકા વજાડીઓરે. ટેક.
શ્રી વ્રજ ગીરીરાજથી પધારીઆરે, આપ મોટા પરતાપરે શ્રીમટુલાલ. ૧
કછ માંડવીથી તો પધારીઆરે, શ્રી પન લાલ પુરણ કાજરે. ૨
શ્રી છપન ભોગ આરંભીઆરે, જીુડંતો રોપયો જુગમાંહીરે. ૩
શ્રી મથુરાંનાથજી પધારીઆરે, ડંકા દીધાછે બેહબારરે. ૪
શ્રી નરશીંગ લાલજી પધારીઆરે, ગોદમાં શ્રી ગદનેશ લાલરે. ૫
શ્રી વીઠલેરા લાલજી પધારીઆરે, ગોદમાં શ્રી પુરસોતમ લાલરે. ૬
શ્રી પુરશોતમલાલ રૂપે રૂડલારે, શ્રી વલભલાલજીની જોડરે. ૭
શ્રી વ્રજકેસજી મારા વાલમારે, શ્રી રાજનગર રૂડેરાં ધામરે. ૮
અમરેલીથી અલબેલડારે, લાલ મણીજી આપો આપરે. ૯
કાંકરોલીથી ઘણું હરખીઆરે, ગીરધરજી ગુણવંતરે. ૧૦
શ્રી ગોપકેસજીતો પધારીઆરે, સાથે શ્રી ગોકસા ધીસરે, ૧૧
શ્રી વલભકુળ પધારીઆરે, સરવે ઇશના ઇશરે. ૧૨
સાતને પાંચ મારા વાલમારે, ચૌદ વિધા ગુણજાણરે. ૧૩

ચોવીશ ૨૧૩૫ પધારીઆરે, સરવેના પુરયા કોડરે. ૧૪
દાસનો દાસ જાય વારણેરે, દેજો શ્રી વ્રજમાં વાશરે. ૧૫
ગાય શીખે સુણે સાંભળેરે, તેના મનની પુરજો આશરે. ૧૬

ધોળ ૧૩૫ મું. ચાલ સદર.

તમ વીના અમે ગોકુળ કેમ વસીએ હરી, મીન જળ શું વીનાનાં-
રેકે તલખીને જાય મરી.
હું તો કહું છું તમનેરે મથુરામાં જશો માં, વ્રજનાથ રંગીલારે નમેરા થાશો માં.
મણી મોહન રૂપીરે ગાંડ મળી અમને, લઇ જાશોતો મરશુંરે તેની
હત્યાછે તમને.
અકરૂડને કહેછેરે ગોપી સરવે ટોળે મળી, મારા પ્રાણના જીવનને.
મથુરાં શું જાવછો લઇ.
એટલી સ્તુતીરે મહારાજ તમે માની લેજો, ગાધવદાસના ઠાકોરરે
મથુરામાં જાવું રેવા દેશો.

ધોળ ૧૩૬ મું. ચાલ સદર.

વાલે કરી વંદુરે શ્રી મહારાણીજી, એઉ અર્ધંગ ઓધાર્યારે એવા જશ જાણીને.
ચોદ લોકનો સ્વામીરે વસે ત્યાં વાસ કરી, પટરાનીજી પોતેરે રહ્યાંછે નાથવરી.
ગંગા પદ પામીરે કે પાવન જેણે કર્યાં, તેતો મહારાણીરે ગુણ બે-
ઉ વીસતરીઆં.
જમુનાં જળ નાવારે, જોગેશ્વર દેહી દમે; ક્રીડા રસ પુરણરે હરી ત્યાં રાસ રમે.
સીવજીતો સરીખારે બેઠા તેનું ધ્યાન ધરે, સનકાદીક સરીખારે ગા-
ય ગુણ જ્ઞાન થકી.
જમુનાં જળ મેંમારે કહી નવ કો શકે, સેષ નાગ સરીખારે ગાય
ગુણ તેજ થકી.
જશ જાણી વસેછેરે સુરી મુની નર નારી, તારૂ તપ સળ જાણેરે
એ રસ અધીકારી.

અમૃત જળ એવારે પીતાં જેનાં પાપ હરે, એતો વેદની વાણીરે સુધી ગતી ઓચરીએ.
નીર ગંભીર આવ્યાંરે મોહન મોદ ભરચા, મથુરાં મંડપમાંરે વાલા-સે પરવરીઆં.
વનરાવન તીરરે અતી બહુ શોભા ધરે,તટધીરસમીપેરેગોપીજનક્રીડા કરે.
ગોકુળ રસ ભરીયુંરે શોભા તેની શી કહીએ, એહુના ગુણ ગાવારે કે દાસતો થઇ રહીએ.
મા મુને આશા ઘણેરીરે માતાજી તમ તણી, પ્રભુદાસની બાંઅપસારીછે.

હોરી ૧૩૭ મી. રાગ કાફી.

સુનલે કંથ શીખ હમારી, કહેત મનોહરી નારી. ટેક૦
રામચંદ્રકો નીરંજન જાનહું માનહું અજ અવીકારી, વીશ્વરૂપ રઘુ-વંશ મણીહે, ભગતનકી તનું ધારી, કહેતહે નીગમ પુકારી. ૧
પદ પાતાલ શીશ અજ ધામહી, ભ્રગુટી કાલ ભય કાળી, નેન દીવા-કર કચ્યધન માલા નીશદીન નીમીશું અપારી શ્રવણ દીશા દશભારી.૨
નાશા અશ્વની કુમાર બીરાજત, સુરત શ્વાસ સુખકારી; અધર લોભ-આમ દર્શન કરાલા, વાણી બંધ અનુસારી બહુ દીગપાળ ખરારી. ૩
અનંત ગુનક્ષ વરૂ રસ નામે, માયા હાશ મોહકારી; અરતી શૈલ્ય સરીતા નથી નાડી રોમ અષ્ટાદશ ભારી. ૪
અહંકાર શીવ બહુ બ્રહ્માજી, મન શશી સીત મહારી; કૃશ્ન પ્રભુહું-એસે જાતો સગજ લીઓ મન મારી, અચલ અહબાત સવારી. ૫

હોરી ૧૩૮ મી ચાલ કાફી.

જાનકી રઘુનાથકી દીજે, કયો મેરો અતનો કરીજે. ટેક.
આમર પસારી દીન હોય માગુ, પ્રાણપતી સુણુ લીજે; તુમતો ચતુર શીરોમણુ સ્વામી નીતી વીરોધ ન કીજે, જાકે રઘુનાયક ખીજે. ૧
જાગત ગરસે જઇ પોકારે, ત્રાહી ચરણુ મુજ લીજે; દીન બંધુ વહી

ચુક હમારી; મગ અપરાધ ક્ષમીજે સુનત રઘુનંદન રીજે. ૨
સીધકે કારન અહે વહી ભારત, પ્રભુપર પ્રીત કરીજે, પ્રનતપાળ જા-
કી દૃઢ બાની; જાકે જીવાડે જીજે, મોહ મમતાકું જહીજે. ૩
રામચંદ્રકો રૂપ સુધારથી, નેન પ્રફુરસ પીજે, કૃષ્ણ દીશ પ્રભુકું ઉર
ઉપર, નીશદીન ધ્યાન ધરીજે, જાતે ભવ સીંધુ તરીજે. ૪

હોરી ૧૩૯ મી. ચાલ કાફી.

જાનકીકું બનોબન આયો, આયોરે. ટોઢ૦

આયે જનકપુર મુનીકી મંડલી, મન તે લાગત ભાયો; ચલી બીદી
બનમેં કુંવરી જાનકી, ગવરી પુજન જાયો, જ્યાં રઘુવીર દરસાયો. ૧
ચંચળ રૂપ સીયાજીકો દેખી, મોહની મંત્ર ચલાયો; હો ગઇ હાલ
બેહાલ જાનકી, બરેહ બીથા તન છાયો; કામની ત્યાં ધુમ મચાયો. ૨
ગીરધરનીપર મનહર લીનો, ગયોહે બદન મોઝારી; ઘેરી સખી સહુ
પુછન લાગી, એક ટંક ધ્યાન લગાયો; નેન જળ નીર લગાયો. ૩
સબ સખી મળી ચલી જાનકી, જનકપુર પોંચાયો; શીર લુણ ઉતાર
સલોણા, કયાં ભયો મોહ બતાયો; બદન કસ્તુરી લગાયો. ૪
સીતા બેહાલ મુની રઘુવીર તે, તોડી ધનુષ્ય ચલાયો; સબ સખીય-
નમેં ઠાડી જાનકી, વરમાળા પેરાયો; દેખી સબી કામ લજાયો. ૫
જેજેકાર ભયો સુર પૂરમે, દેવતાએ સંખ બજાયો; સુખરામાદાસ દે-
વાવત ફગંવા, હોરીમાં રામ જપાયો; જનકપુર મંગળ ગાયો. ૬

હોરી ૧૪૦ મી. ચાલ કાફી.

તરીયા હરી લાયો બીરાની, એસો મેરો કંથ ગુમાની. ટોઢ૦

કંત મનોહરી સુનો પીયા રાવન, કયું ન માનત અજ્ઞાની; રૈનકો સં-
પનો એસો ભયો હે, સોનેકી લંકા લુંટાણી. ૧
જાકી તરીયા તુમ હરી લાયો, ઉનકી અગમ નીશાની; સીતા રામ
લછમન ભરત શત્રૂઘન, બાંધેગો સાયર પાની. ૨

લંકા સરખા કોટ હમારે, ફરતા સમુદ્ર પાણી; ઈંદ્રજીત સરખા પુત્ર હમારે, કુંભકરણ બળવાની. ૩
ઢળકત ઢાલ ફરકત નેજા, ગરદ ચડી આસમાની; લછમન સુતવાળી વીર અંગદ, હનુમંત હોય આગેવાની ૪
રાવણ મારી લંકાગઢ લીનો, રામ દુવાઇ ફીરાની; જાનકીજી લેકર રામ અજોધ્યામાં આયે, તુલસીદાસ ગુરૂ જાની. ૫

હોરી ૧૪૧ મી. ચાલ કાફી.

બ્રજમેં હરી ધુમ મચાઈ, ગોપી સરવે દેખન આઇ. ટેક૦
ઇતસે આયે નવલ રાધકા, ઉતસે કુંવર કનાઇ, હીલ મીલ ફાગ ખેલે પરસપર; શોભા બરની નહીં જાઈ, નંદ ઘેર બાજે બધાઈ ૧
રાધે સાન કરે સખીયનકુ, જુઠ જુઠ ઉધ ધાઇ; પકરો પકરો મન મોહનસેં સરવશ પકરો ધાઈ, લાલજીકુ નાચ નચાઇ. ૨
તાલ પખાજ વેણું જંત્ર બાજે; મજીરાં સરણાઇ, ઉડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદળ, સઘળી બ્રજ સોહાઈ માનું નગવા જરાઇ. ૩
મુગટ પીતાંબર સીન લીયો, શીરપર ચુંદડી ઓઢાઇ; નેનું જો ભાન નેનું બીચ કાજળ નકવેસર પેરાઇ; માનુ નવી નાર બનાઈ. ૪
કેત રાધકા સુનોને કૃસ્નજી, કાંહગઇ ચતુરાઇ; કાંહાં ગયો તેરો નંદ બાવાજી, કાંહાં ગઇ જશોગતી માઇ, તુને કયું ન લેત છોડાઈ. ૫
ફગવા લીયાબીન જાને નદઉગી, કરો મન કોટીઉપાઇ; લઉગી કઠોર કસર સબ દીનકી; તુમ અતી નાચ નચાઇ, બોત દીન માખન ખાઈ ૬
મુગટ પીતાંબર દીયોને રાધકા, ફગવા લીયો મન ભાઈ સુર કહે છબી કયાં લગી બરનું; એ સુખ વૈકુંઠ નાઈ, કરત જન કોટી ઉપાઇ. ૭

હોરી ૧૪૪ મી. ચાલ કાફી.

કાઉમેં બસ કીનો, તેરે જાદુગારે નેનાં. નેનાં. ટેક૦
અનીહારે કાજળ બીનું કાળે; માનુ જાવક ભીના; ઘુમતો રહે કારે

ન ઠરેના, ભલવાકું ભરી દીના. સીસોને પરોએ નેના.
ચુમતકી મુખ છાપ લગી તેરે, બીખર ગઇ સીર બેના, ચોળીકે
બંધ કંચુકી તુટી, ઉર લગે નખ એના, વાયે વીનું જાત નવીના. ૨
સુનરે સખી બાત કહું તુજે, મેં તો ગઇ જળ લેવા, મારગ બીચમળે
મન મોહન, ઉને એસી બીધકીના; વાયે વીનું જાત ધરેના. ૩
પુરૂશોતમ પ્રભુ પ્રાણ પ્યારે, સકળ કળા પ્રબીના; તુમહી ગીત પઠો.
ધા ઉર ઉપર; ધીરજ ચીત ધરેના કાવશે વેટારે ન ટરેના. ૪

હોરી ૧૪૩ મી. ચાલ કાફી.

મકરો કાના આળ હમારી. હમારીરે, ડોઢ૦

મે મૈયારી ચાલી ગોકુળસે, મારે મહી વેચવો હારી, નીત ઉઠી કાના
આડો ફીરતહે, દાણ માગે મોરારી, નહી દીએ બ્રજની નારી. ૧
નંદ મોહનજીકા કુંવર કનૈયા, મેં હું રાધે આટારી; તુમતો બડે પીયા
તુમારી કુંજનમેં મુખસે દઉંગી ગારી, સાહેબી સરવે રાખત વારી. ૨
એતનો જોર હતો જદુ નંદ, મકરો એબ ઉધાડી; બેંક મારી પ્રભુ
ભુર ભયેહે, લીયેલ રેન અંધારી. સાગ દહાડા જુઓ સંભારી. ૩
એતને ક્રોધ ચડયો શ્રી ક્રશ્ન, મુખસે બોલ વીચારી; સુર કહે પ્રભુ
પ્રીત પુરવકી, સાંખતહે ગીરધારી. વચન તેરો વજરસેં ભારી. ૪

હોરી ૧૪૪ મી. ચાલ કાફી.

-સામરો હજી કયું ન આયો, દ્રીગન ઝરના ઝર લયો. ડોઢ૦
બ્રજ બીનતાનો સંગ છોડકે, માધુબન જાકે બસાયો; દાસીવાકું ક-
રી પટરાની, ગોપી નાથકો નાગ લજાયો. કંથ કુબરીકો કીલાયો. ૧
લખી લખી પતીયાં મેરી છતીઆં જલતહે, ઓધાકું વસ્ટી પઠાયો;
ક્યા કરૂં મેરે મંત્રી વીશ્વાસી, દાસીસે સનેરો લગાયો. બીખ સોરી પીલાયો. ૨

કરકે અકરૂડ કયાંસે આયો, ઘેર ઘેર હોરી મચાયો; એકતો હોરી મેરે હૈયે મે જલતહે, સ્વપ્નામાં સુખ નહીં પાયો ફેર માસ ફાગુન આયો. ૩ એરેહ બીધાતા સબળ સંતાપે, કામકો જોર જનાયો; સુર કહે આબળાકી વીનતી, કરતહે મન પરબાયો. જલેપર લૂન લગાયો. ૪

હોરી ૧૪૫ મી. ચાલ કાફી.

સાગરા મત ડારો પીચકારી, ભીજત મેરી નવરંગ સારી. ટેક.
મત ડારો મરજાદસુ રહીયો, મેં હું કન્યા કુવારી; તુમ હો નીર્લજ અમ નહીં એસે, મુખસેં દઉંગી ગારી. ફજેતી હોયગી તુમારી. ૧
પરનારીકો પાલવ પકડયો, મોહન મનમેં વીચારી, માત તાત તેરો વરઘ ભયો હે, રાજ કંશકો ભારી, કહું સબ એબ વીસ્તારી. ૨
એસી હામ હોયે હૈયેમે, પરનો નૌતમ નારી. જાને પઠાયો જસોદા મયનકું, હજી હું બાળ કુવારી, ઢુંઢત વર માત હમારી. ૩
એક દીન મેરી નવરંગ ચુંદડીયાં, જીવન જોરસેં ફાડી; સુર કહે પ્રભુ જાને ન દઉંગી, આઇ મીલી વ્રજનારી, પીતાંબર લઉંગી ઉતારી. ૪

હોરી ૧૪૬ મી. ચાલ કાફી.

ઘેર આવો વસંત વીલાસી, વીલાશીરે. ટેક.
આવે સમે કેમ આપ થયા છો, પીયુ પરદેશ પ્રવાસી; અરધી ઉપર દીન અધીક ગયાછે, ફાગુન નીગુન રાસી. પીયા આવો પૂનર માસી. ૧
લખી લખી કાગળ લખવાની લેખણ, ઘણું લખતાં ગઈ ઘાસી; આપકો ઉત્તર એક નવ આવ્યો, એ થકી થઇછું ઉદાસી. નકી બેઠી થઇને હું નીરાશી. ૨
કંથ કથન થકી કોલ કર્યો હતો, એક દીન બેઠી અગાસી; પ્યારી તુને નહી પલકવીસારૂ, તે નથી જોતા તપાસી, સ્વામી કેમ મળશોસાબાશી. ૩

પીયુ તુગ અરથે પલંગ બીછાવું, ખાટ બાંધુ ખુબ ખાસી; ચંપા ચંબેલી ગુલાબના ગજરા, હાર પેરાવું હુલાસી.વદન જોવુ નેણુ વીકાસી.
આ રૂતુઆરંભે પીયુ સંઘ એગદા, હેતે કરી કરી હાંસી; દલપતરામના દેવે દીધી હોય, જોડ જો રામ સીતાજી, કહી કેમ રાખે ક્યાશી.૫

હોરી ૧૪૭ મી. ચાલ કાફી.

આવો પ્રાનપતી પીયું પ્યારા, પ્યારારે. ટેક૦

આ અવસરમાં ઉતાવળા આવી, પૂરો મનોરથ મારા; વીતી જશે જો વસંતના દીવસો, સોનાથી શોભીત સારા. આગળ મળવાના ઉધારા.૧
ફુલેલા ફુલના ફાલ તે તમવીના, નીરખતાં દીસે નઠારા; સંત વસંતના રાગ અલાપે, લાગે તેનો લવારો. સ્વામી હોયતોજ તે સારા. ૨
કોયલના સ્વર ગારૂ કાળજું કાપે, શુક સ્વર દુઃખ કરનારા વાજે દુ-કંદ ડફ ચંગ ઉપંગને, ગાજે સોરીદા સતારા. બીતર ઉપજે ભય ભારા.૩
સેવા કરીશ આવો સાસુના જાયા, નહીં રાખુ નેણુથી ન્યારા; નાથ કરીરાખું નથણીનું મોતી, હૈડાના હાર હજારા. તમે મારા નેણુનાતારા
કંથવીના મુને કશુએ ગમે નહી, ખટરસ લાગે ખારા; દલપતરામના દેવને કહું છુ, તોડ વીજોગ હમારા. તેથી પાડ માનશુ તારા. ૫

હોરી ૧૪૮ મી. ચાલ કાફી.

નાથકી ન આનત બાની. બાનીરે. ટેક.

બાલ પનમેં ખેલ ગુમાયા, બીરતી બય ઝક ઝોરી; જોબન જાતાં દેર ન લાગત, જેસો મોતીકા પાની. ફેર નહીં રહેત નીશાની. ૧
માટીકા દેવ માટીકા પુજારી, પુજત ફળ ઓર પાની આસના વાસના ખુબ મીલાઇ કે, બુંદ બન્યો બડ જ્ઞાની, અકલ તેરી ખાખમીલાની
વેદ લોક સેવે સો કાલા સવેના; બાચત પ્રગટ પુરાની; સુનત સુનત-

કેતે દીન બીતે, પુની નેક ન માની, એસી દીલ લાલચ ઠાની. ૩
સતગુરૂ હરકા રૂપ જગતમેં, તાકી સેવાન જાની; સચીદાનંદ પ્રભુ
બાઝબીન જાને, આગે દુખકી ખાની. ચેત નર મુંઢ ગુમાની. ૪

હોરી ૧૪૯ મી. ચાલ કાફી.

નણુંદી કેમ નાથ ન આવ્યા, ન આવ્યારે. ટેક૦

જેને એણે પરદેશમાં જઇને, જાથુ જમાત જમાવ્યા;જરીએ ફરી ઘર
સામુ ન જોયું, કરોડ સંદેશા મેં કાવ્યા. કાગળ એક લાખ લખાવ્યા ૧
પરણી ને તુરત જવા પરદેશ શોધી સંઘાત સીધાવ્યા; માર કહ્યું
કસુએ નહી માન્યું, કરોડ તરેહ અટકાવ્યા રહ્યા નહી મારા રોકાવ્યા. ૨
નુર આપી નવા નાતમાં જ્યારે, નવાનવા ભાર ભરાવ્યા; એવે સમેછાંટા
આંસુના મારી આંખેથી ખુબ ખરાવ્યા. અવધ ખટ માસ કરાવ્યા. ૩
ખરે ખરા સમ ખાઇ ખચીત કરી, ઉર વિશ્વાસ અણાવ્યા.; જલએથે
જળ પંથ જવાના. અગણીત ગુણું તો ગણાવ્યા. ભલા ભલા ભદ ભમાવ્યા.
બહુ બહુ બંદર અંદર જઇને, મુલથી માલ મગાવ્યા; લાભ મળ્યો
તેમ લોભીયા થઇને, લોભે અથોભ લગાવ્યા.લોભ સંભમારે ભગાવ્યા.૫
વાટ જોતાં દશ વર્ષ વીત્યાં પણ, લાજે નહી કોઇના લજાવ્યા; જોબન
તો જાયછે જલદી, નહી શણુગાર સજાવ્યા, ભલા નહીં વેશ ભજાવ્યા. ૬
મુદત દીવાળીના દીવસની દીધી, વાયદા તેતો વહાવ્યા, ફરીને અવધવળી
ફાગુણની લખી, એપણ દીવસતો આવ્યા, હરખ હૈયેનહી ઉપજાવ્યા.૭
રંગ રમે હોળી મળીને રસીલી, કેસુડે રંગ રચાવ્યા; પરણ્યાને પ્યા-
રી પરસ્પર છાંટે, મનહર ખેલ મચાવ્યા, બાળી ભડકા પ્રગટાવ્યા.૮
તાલ મરદંગ વીણા ડફ વાજે, રાગ રસીક ગવરાવ્યા; વીરહણીને તો
વીશેષ વધે દુઃખ, પિયુના રોપા વવરાવ્યા, ચણ્યા લોહના ચવરાવ્યા. ૯

ચંપા ગુલાબ ચંબેલીને ચોદસ, ફુલડે ફુલી ફુલાવ્યાં; મેળવીને કો-ઇએ મુજ ભરથારને, બાન જરૂર ભુલાવ્યાં, કાંતો રહેવા કબુલ કરાવ્યાં.૧૦
દહાડા વસંત રૂતુના જે દુર્લભ, ગાફલ થઇને ગમાવ્યા; કાંતો કોઇયે મારા અવગુણ કહી કહી, મુજ ભરથાર ભમાવ્યા. કોણે એવી અકલ ગમાવ્યા. ૧૧
કર્મ કીયા ભવનાં નડયાં નણુદી, ઉરમાં અંગારા ધખાવ્યા; દલપત-રામના દેવને કહું છું, પીયુથી વીજોગ રખાવ્યા. એવા કેમ લેખલખાવ્યા.૧૨

હોરી ૧૫૦ મી. ચાલ કાફી.

સાગરોનીકી બેન બજાવે, બજાવેરે. ટોઢ૦

ઘેર ઘેરસે ગોપી ચલી આઇ, સુન મોરલી મુખ પાવે; કોઇ સખી તાલ મ્રદંગ બજાવે, કોઇ નાચે કોઇ ગાવે. સાગ મદમોહન બઢાવે.૧
કોઇ સખી અબીર ગુલાલ ઉડાવે, કોઇ પીચકારી ચલાવે; કોઇ સખી ઉત્તગ કૌતર કરકે, મન મોહનકું રીઝાવે દેખો મોહન મુસકાવે. ૨
બ્રહ્મા ભવસુર રાજદેવ મુની, કૌતક દેખન આવે; નાચત નરભ અ-પછરા મુદીત મન, તાનમેં તાન મીલાવે, દેખી મોહન મન રીઝાવે. ૩
જય જયકાર ભયો ત્રીભુવનમેં, દુંદભી દેવ રીઝાવે; મુગતાનંદ ભાગ્ય બ્રજ જનકો, નીગમ કહેત સુરગાવે, સારદા અતીશ કુચાવે. ૪

હોરી ૧૫૨ મી. ચાલ કાફી.

•રાધાજીકે મંદીર આયો, કાના તું કોનકો જાયો; ટોઢ૦

જોતે આયો મેરે મંદીરકું, ગોવાલ સખા સબ લાયો; દો દીનકી સુધ બુદ્ધ ગયોહે, તુજેતો કોન શીખાયો. તેંતો બીજીઆ ખાઓ. ૧
જો મેં આયો તેરે મંદીરકું, કીઆ મેં તેરો ચોરાયો; કીઆ મેં તેરો છીન લીયોહે, કીયા મેં તેરો ખાયો. નાહક મુંજે દોસ લગાયો. ૨

અપને ફાગ ફાગ મેરા ચીરકે, ફીલાં એક ચોરાયો, જાને કહ્યું મેં સબ સખીયનકું, તુજકે પકડ મંગાયો. મોરલીયાં કરસે છોડાયો. ૩
જાત જાત લાલા અપુને મંદીરમેં, નાહક રાડ ગચાયો; સુર કહે પ્રભુ ગ્યાનકો ઝઘડો, સુનત ચરન ચીત લાયો; બહુ સુખ એસો પાયો. ૪

હોરી ૧૫૨ મી. ચાલ કાફી.

મોહનસેં ડરીએ પ્યારી, પ્યારીરે. ટેક.

મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, બીચમેં મીલે ગીરધારી, મોઈ રહી મોરલી ધુન સુનકે, સુધ ન રહી તન સાડી, એસી કોઇ ભોરી ભારી ૧
ઘર આંગનીઆની સુધ બુધ ભુલી; લોક કહે મતવાલી, મુર્તી આને ખડી હરદામેં, ઉનકી રીત હે ન્યારી; માને મોકું મોહની ડારી. ૨
મોહનકે સંગ સરીખી ગોવાલન, નાચત દઇ દઇ તાલી; એકહી આવત અબીર ઊડાવત, એક ભરી પીચકારી. એણે મેરો રંગ રંગારો. ૩
કાહકી બંસુરીઆં બજાવો કનૈયા, પુછત રાધે પ્યારી; સૂરસામ કહે પ્રભુ ગ્યાનકી મોરલી, સુનીઓ ધ્યાન ધરોરી. દરશન મોએ દેજો મોરારી. ૪

હોરી ૧૫૩ મી. ચાલ કાફી.

ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી, મોરારીરે. ટેક૦

મેં જલ જમુનાં ભરન ગઇતી, પેરી કસુંબલ સાડી, મેં હારી ટાડે કદમ કેરી છૈયા, હાથ લીઓ પીચકારી; સામરે સનમુખ મારી. ૧
અંગહી હીજર તનહી ઝટકયો, બેસર મોરી હમોરી, રેશમી બંધન કંચુકી ટુટી; જર ગઇ કોર કીનારી, સામરેને ધ્યાન બીચારી. ૨
અંગરી પકર મેરા પોંચાબી પકરા, બૈયાં પકરકે ડારી, નંદકો નંદન કુંવર કનૈઓ, તુમ જીતે અમ હારી, લાલ બીલહાલ તુંહારી. ૩

હોરી ૧૫૪ મી. ચાલ કાફી.

ગાંજે સંગ ખેલત હોરી, તગાકુકી ટેવ નહારી. ટેક૦

ભરે ધંતુરી નીકસે ધુગાડા, બેઠી સોધનવાલી ટોરી; સાહી એક બી-
ગારત સબકુ, ઊંચ નીચ સબ જોરી, જગત સબ નીંદા કરોરી. ૧
ગાંજાખોર નીઠારકી નારી, અરજ કરે કર જોડી, સાંઈમે સાડી સબ
પ્રીટ ગઇ; અબતો બચી હે થોડી મે મૈયરસેં લાઈતી કોરી. ૨
આંખ્યુમે તેરી અકલ ગળેલી, જેસી જાત અઘોરી, ખાના જંગી
કરે સબકે સંગ, બઇભીત ભુત બન્યોરી; ગાંજે તોય ગજબ કરોરી. ૩
ભાંગ અફીણુ સુરાપાન સબ કછુ, કેફ કરો થોરી થોરી, ગાંજેકું ઘરમે
મત લાગો, જીસકી જગતમે ચોરી. માનો શીખ એતની મોરી. ૪
કહે ધનવંતી ધ્યાન ધરનકું, જોગી પીએ કર જોડી, ઔર પીએ વા-
કી અકલ જાયગી; ઉમર ગળીમેં બોરી. વાત પડદેકી ખોલી. ૫

હોરી ૧૫૫ મી. રાગ સોઅણી.

નહી બરજે નંદરાનીરે, સખી અપને લાલકું. ટોઠ૦
ચલી જાત મોએ ગીલે બીથનમે, બદલાયો દધી દાનીરે. ૧
આવત હે મોએ રંગમાં બીજોઇ, હાંહાં કરત નહી માનીરે. ૨
ચાલ્યો જાએ બંસી મથુરામે, રાજા કંશકી રાજધાનીરે. ૩
કૃશ્નદાસ પ્રભૂકું કહેત હે, મનકી બાત સબ મેં જાનીરે. ૪

હોરી ૧૫૬ મી. રાગ સોઅણી.

નહી ખેલું તુમસે હોરીરે, સંગ લાગ્યો આવે. ટોઠ૦
તુંમહો નંદજીકે છેલ છબીલે, અમ ગુવાલન સબ ભોરીરે. ૧
તુંમહો નીરલજ અમ નહી એસી, બૈયાં પકડ ઝક ઝોરીરે. ૨
ચીર ફારી મોરી અંગીઆં બીગારી, મોતનકી લર તોરીરે. ૩
કૃશ્નદાસ પ્રભુસું પ્રીતજ બાઝી, જેસે ચંદન ચકોરીરે. ૪

હોરી ૧૫૭ મી. રાગ સોઆણી.

મતડારો પીચકારીરે મેં તો સઘળી ભીંજ ગઇ. ટેક.
ભરી પીચકારી મેરા મુખપર ડારી, ભીંજ ગઈ તન સાડીરે. ૧
ચુના ચુવા ચંદન ઓર અરગજા, કેસર ગાગર ગોરીરે. ૨
હાંહાં કરત મેરો કયું ન માનત, અબકી ફેર દઉંગી ગારીરે. ૩
સુર કહે પ્રભુસું રાધકા, તુમ જીતે અમ હારીરે. ૪

ગઝલ.

ખુશ રહો સનમજા, મેરાજી દાતા બેલી.
ગુલસનમાં ગાહાર ખડા ખડા રોતાહે, ખુશ રહો.
આશકને સુતમગીર, ફીલા ફીલાકે મારા.
સરબતેં પરેસાં, પીલા પીલાકે મારા. ખુશ રહો.
હાકેમકે રૂબરૂ યાર, તમ ચલોગે.
તુંમે મેરી કસમ સચ કહોને, કયા કયા કહોગે. ખુશ રહો.
આપની જાનકો સમજાઓ, ખુલ ખુલે પાની.
કાં ગહે બાદશા વજીર, રાજા રાની, ખુશ રહો.
ખુશ રહો સનમજા, મેરા બીદાતા બેલી. ખુશ રહો.

સમાપ્ત.

જાહેર ખબર.

હું નીચે સહી કરનાર નમ્રતા પુર્વક જાહેર કરું છું કે આ ચોપડી તથા બીજાં ઘણી જાતનાં પુસ્તકો મારા અમોદય પ્રેસમાં છાપેલાં તથા મુંબઈનાં છાપેલાં સંસ્કૃત, હીંદુસ્તાની, ગુજરાતી, મરાઠી, ઇંગ્રેજી, ડીક્ષનેરીઓ, વૈષ્ણવ ધર્મની વારતાઓ, તથા તરજુમાઓ, કાયદાઓ, રમુજકતાં તથા નાટકો, કીસ્સાઓ, જૈનધર્મનાં તથા સરકારી ગુજરાતી તથા અંગ્રેજી વિગેરે નિશાળોમાં ચાલતી ચોપડીઓ તથા પેહેલી ચોપડીથી તે સાતમી ચોપડી સુધીના અર્થ, ઇતિહાસના પ્રશ્નોત્તર, વંશાવળીઓ વિગેરે બીજી ઘણી જાતનાં પુસ્તકો સરસ છાપ ને સસ્તી કીમતે મળશે. માટે સામટી લેવી હોય તેમણે પોસ્ટકાર્ડ કાગળ લખી ખુલાસો કરવો. નાટપેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં.

સરનામું.

બુકસેલર માહાદેવ રામચંદ્ર જાગુટે.

ઠે. નવુ દરવાજાના મેહાનમાં પુસ્તકાલય.

મુ. અમદાવાદ.